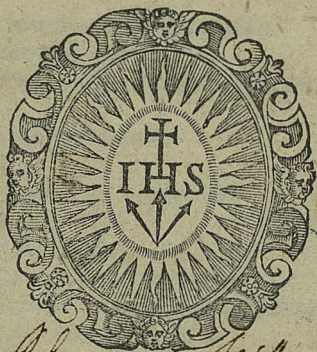
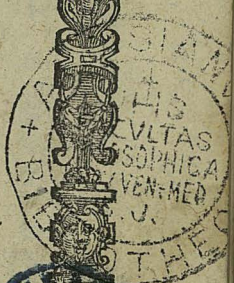

REGVLAE
SOCIETATIS
IESV.

Ann. 1600. *Novitas. de. Im.*
VENETIIS, M D LXXX.

163.
Cum facultate superiorum.

14.
21.
1.

21.513

G
2
0807

I N D E X

REGVLARVM.

S VMMARIVM constitutionum. pag.	5.
De constitutionum necessitate.	5.
De fine, & ratione uiuendi societatis.	6.
De sacramentorum usu, & examine conscientia.	6.
De exuendo inordinato seculi affectu.	7.
De uera sui abnegatione.	7.
De Perfectionis solidarumque uirtutum studio.	9.
De cura interioris hominis.	11.
De paupertate.	11.
De castitate sensuumque custodia.	12.
De obedientia.	13.
De reddenda sui ratione.	16.
De unione, & conformitate mutua.	17.
De otio, & secularibus negotijs uitandis.	18.
Quæ ratio habenda ualitudinis.	18.
De constitutionum ac regularum obseruatione.	20.
Regulæ communes.	21.
Quæ quisque erga se seruare debeat.	21.
Seruanda erga superiores.	23.
Seruanda erga domesticos.	24.
Seruanda erga extraneos, & cum foras eundem est.	26.

I N D E X.

Regulæ Modestiz.	29.
Regulæ Præfecti Ecclesiæ.	31.
Catalogus Missarum , & orationum .	37.
Regulæ Sacerdotum.	45.
Regulæ concionatorum .	51.
Regulæ eorum qui in missionibus uersantur.	56.
Regulæ Peregrinorum .	64.
Regulæ præfecti lectorum ad mensam .	67.
Regulæ Præfecti sanitatis.	70.
Regulæ Præfecti bibliothecæ.	71.
Regulæ Aeditui.	74.
Regulæ Infirmarii.	78.
Regulæ sanitoris.	81.
Regulæ custodis uestium.	83.
Regule emptoris.	85.
Regulæ Dispensatoris.	86.
Regulæ Præfecti refectorij.	87.
Regulæ co qui.	90.
Regulæ excitatoris.	91.
Regulæ noctu cubicula uisitantis .	92.
Epistola P. Ignarij.	93.
Formula uotorum simplicium .	113.
Catalogus Prouinciarum societatis .	115.

SVMMARIVM EARVM
CONSTITVTIONVM,

quæ ad spiritualement nostrorum in-
stitutionem pertinent, & ab
omnibus obseruan-
dæ sunt.

I

QVAMVIS *summa sapientia,*
& *bonitas Dei Creatoris nostri,*
ac domini, sit quæ conseruatura
est, gubernatura, atque promotura
in suo sancto seruitio hanc minimam Societatem
Iesu, ut eam dignata est inchoare: Ex parte ve-
ro nostra interna caritatis, & amoris illius lex,
quam Sanctus Spiritus scribere, & in cordibus
imprimere solet potius, quam ulla externa consti-
tutiones ad id adiutura sit: Quia tamen suavis di-
spositio diuine prouidentie suarum creaturarum
cooperationem exigit, & quia Christi Domini no-
stri Vicarius ita statuit, & Sanctorum exempla,
& ratio ipsa nos ita docet in domino: necessarium
esse arbitramur constitutiones conscribi, quæ iu-
uent ad melius in uia incæpta diuini obsequij proce-

De consti-
tutionum
necessitate,
In proœ.
const. §. 1.

A 3 dendum

dendum iuxta instituti nostri rationem .

De fine & ratione uiuendi Societatis .

In ex. c. 1.

§. 2.

Par. 3. c. 2.

lit. G. & p.

6. c. 3. §. 5.

In ex. c. 1.

§. 6.

2 Finis huius Societatis est, non solum salutem, & perfectionem propriarum animarum cum diuina gratia uacare; sed cum eadem impense in salutem, & perfectionem proximorum incumbere.

3 Nostræ uocationis est diuersaloca peragere, & uitam agere in quauis mundi plaga, ubi maius Dei obsequium, & animarum auxilium speratur.

4 Ratio uiuendi in exterioribus (iustas ob causas, maius Dei obsequium semper intuendo,) communis est; nec ulla ordinarias pœnitentias, uel corporis afflictiones ex obligatione subeundas habet; sed illas assumere quiuis poterit, quæ sibi uidebuntur cum approbatione Superioris ad maiorem sui spiritus profectum conuenire, & quas propter eundem finem Superiores eis poterunt imponere.

De sacramentorum usu, & examine cōscientiæ .

In ex. c. 4.

§. 41.

a Par. 6. c.

1. §. 2.

5 Ipso initio sui in Societatem ingressus debet quisque generalem totius uitæ confessionem apud aliquem Sacerdotem a Superiore assignatum facere, & posteam Sacratissimum Christi domini Corpus sumere, & sic sexto quoque mense eodem modo generaliter ab ultima inchoando confitebitur. ^a Et omnes tam professi, quam formati coadiutores semel singulis annis parati esse debebunt ad confessionem generalem, quæ ab ultima generali inchoëtur, ei quem Superior sibi substituerit, faciendam.

Par. 3. c. 1.

§. 11.

b In ex. ca.

4. §. 25.

6 Utantur quotidie omnes conscientiæ suæ examinatione consueta: ^b Si Sacerdotes non fuerint, confiteantur

teantur oportet, & Sanctissimum sacramentum Eucharistia sumant octavo quoque die: & unus omnium sit confessarius a Superiore constitutus, quod si fieri non poterit, quisque certe suum stabilem habeat confessarium, cui ipsius conscientia prorsus aperta sit.

c Par. 3. e.
1. §. 11.

7 Qui autem alij, quam suo confessario designato confiteretur, debet postmodum (quantum recordari poterit) eidem suo confessario totam suam conscientiam aperire, ut, nihil ignorando, quod ad eam pertineat, melius in domino possit eundem iuuare.

Par. 3. c. 1.
lit. Q. &
par. 6. c. 3.
§. 2.

8 Vnusquisque eorum, qui Societatem ingrediuntur, consilium illud Christi sequendo, Qui dimiserit patrem & cetera existimet sibi patrem, matrem, fratres, & sorores, & quidquid in mundo habebat, relinquendum; imò sibi dictum existimet uerbum illud, Qui non odit patrem, & matrem, insuper & animam suam, non potest meus esse discipulus.

De exuendo inordinato seculi affectu.
In ex. c. 4.
§. 7.

9 Et ita curandum ei est, ut omnem carnis affectum erga sanguine iunctos exuat, ac illum in spirituales conuertat, eosque diligat eo solum amore, quæ ordinata caritas exigit, ut qui mundo, ac proprio amori mortuus, Christo Domino nostro soli uiuit, eumque loco parentum, fratrum, & rerum omnium habet.

In ex. c. 4.
§. 7.

10 Ad maiorem in spiritu profectum, & precipue ad maiorem submissionem & humilitatem propriam contentus esse quisque debet, ut omnes errores, & defectus ipsius, & res quæcunque, quæ notata in eo, & obseruata fuerint, Superioribus per quemuis, qui

De uera sui abnegatione.
In ex. c. 4.
§. 8.

extra confessionem eas acceperit, manifestentur.

11 Boni etiam omnes consulant ab alijs corrigi, & ad aliorum correctionem iuuare; ac manifestare sese inuicem sint parati debito cum amore, & caritate ad maiorem spiritus profectum, presertim ubi a Superiore, qui illorum curam gerit, fuerit ita prescriptum, aut interrogatum ad maiorem Dei gloriam.

In ex. c.

4. S. 44.

12 Diligenter animaduertant oportet (magnificiendo, summi que momenti id esse ducendo in conspectu Creatoris, ac domini nostri) quæ opere iuuat, ac conferat ad uitæ spiritualis profectum omnino, & non ex parte abhorre ab omnibus, quæ mundus amat, & amplectitur, & admittere, & concupiscere totis uiribus quidquid Christus dominus noster amauit, & amplexus est. Quemadmodum enim mundani homines, qui ea, quæ mundi sunt, sequuntur, diligunt, & querunt magna cum diligentia honores, scilicet famam, magni nominis estimationem in terra, sicut mundus eos edocet: sic qui procedunt in spiritu, & serio Christum dominum nostrum sequuntur, amant, & ardenter exoptant, quæ ijs omnino contraria sunt, indui nimirum eadem ueste, ac insignibus domini sui pro ipsius amore, ac reuerentia; adeo ut si sine offensione ulla diuinæ maiestatis, & absque proximi peccato foret, uellent contumelias, falsa testimonia, & iniurias pati, ac stulti haberi, & existimari (nulla tamen

men ad id pereos data occasione) eò quod exoptant assimilari, ac imitari aliquo modo creatorem, ac dominum nostrum Iesum Christum, eiusque uestibus, & insignibus indui: quandoquidem illas ipse propter maiorem profectum nostrum spiritualem, induit, nobisque exemplum dedit, ut in omnibus, quoad eius fieri poterit, diuina gratia aspirante, eum imitari, & sequi, cum uera sit uia, quæ ducit homines ad uitam, uelimus.

13 Ut melius ad hunc perfectionis gradum in spirituali uita tam pretiosum perueniatur, maius, ac impensius studium cuiusque sit querere in domino maiorem sui abnegationem, & continuam in rebus omnibus, quoad poterit, mortificationem.

In ex. c. 4.
§. 46.

14 In exercendis officijs abiectis, & humilibus præoptius ea suscipi cõuenit a quibus sensus magis abhorrebit: si quidẽ iniunctũ fuerit, ut in eis se exerceat.

In ex. c. 4.
§. 28.

15 Anteuertere oportet tentationes adhibitis earum contrarijs: ut cum quis animaduertitur ad superbiam esse propensus, exerceri is debet in rebus abiectionibus, quæ ad humiliandũ ipsum utiles futura uideantur: & sic de alijs prauis animæ propensionibus.

Par. 3. c. 2.
1. §. 13.

16 Omnes constanti animo incumbamus, ut nihil perfectionis, quod diuina gratia consequi possumus in absoluta omnium constitutionum obseruatione, nostrique instituti peculiari ratione adimplenda prætermittamus.

De perfectionis, solidarumque uirtutum studio.

Par. 6. c. 1.

17 Omnes, qui se Societati addixerunt in uirtutum

§. 1.

P. 10. §. 2.

tum solidarum, ac perfectarum, & spiritualium rerum studium incumbant: ac in huiusmodi maius momentum, quam in doctrina, uel alijs donis naturalibus, & humanis constitutum esse ducant: Hæc enim interiora sunt, ex quibus efficaciam ad exteriora permanere ad finem nobis propositum oportet.

Par. 3. c. 1.

§. 26.

18 Omnes rectam habere intentionem studeant non solum circa uitæ suæ statum, uerum etiam circa res omnes particulares, id semper in eis sincere spectantes, ut seruiant, & placeant diuinæ bonitati propter se ipsam, & propter caritatem, & eximia beneficia, quibus præuenit nos potius, quam ob timorem pœnarum, uel spem præmiorum (quamuis hinc etiam inuari debeant) & in omnibus querant Deum exuentes se, quantum fieri potest, amore omnium creaturarum, ut affectum uniuersum in ipsarum Creatorem conferant, eum in omnibus creaturis amando, & omnes in eo iuxta sanctissimum, ac diuinam ipsius uoluntatem.

Par. 3. c. 1.

§. 21.

19 In concionibus domesticis de ijs crebrò tractent, quæ ad sui abnegationem, & in uirtutibus profectum, & omnimodam perfectionem attinent, ad ea se inuicem exhortando, & præcipuè ad unionem & caritatem fraternam.

Par. 3. c. 1.

§. 22.

20 Magnopere conferet, deuote, quoad fieri poterit, ea munera obire, in quibus magis exercetur humilitas, & caritas. Et in uniuersum loquendo, quanto aliquis se arctius Deo astrinxerit, & liberaliorem

raliorem erga summam maiestatem se præstiterit, tanto eum in se liberaliorem etiam experietur: & ipse in dies magis idoneus erit ad gratias, & dona spiritualia uberiora recipienda.

21 Postquam aliquis in corpus Societatis cooptatus fuerit in aliquo gradu, ad alium progredi curare non debet, sed in suo perfici, & obsequio Dei, & gloriæ sese impendere.

P. 5. c. 4.
§. 5. & in
ex. c. 6. §.
5. & 6.

22 Omnes suum tempus rebus spiritualibus impendant, & deuotioni querendæ pro mensura gratiæ Dei ipsis communicatæ insistant.

De cura in
terioris ho-
minis.

23 Ab illusionibus demonis in suis spiritualibus exercitationibus caueant, & se contra omnes tentationes tueantur: simul rationes sciant, quæ adhiberi possint, ut eas superent: & ad ueras, solidasque uirtutes consequendas insistant: siue plures adsint uisitationes spirituales, siue pauciores: curent uero semper in uia diuini seruitij progressum facere.

par. 3. c. 1.
§. 20. & p.
4. c. 4. §. 3.
& 4.

24 Paupertas, ut murus religionis firmus diligenda, & in sua puritate conseruanda est, quantum diuina gratia aspirante fieri poterit.

par. 3. c. 1.
§. 10.

25 Diligant omnes paupertatem, ut matrem, & iuxta mensuram sanctæ discretionis suis temporibus eius effectus aliquos experiantur: d nullaque re tanquam propria utantur: e parati que sint ad mendicandum ostiatim, quando uel obedientia, uel necessitas id exiget.

De pauper-
tate p. 6. c.
2. §. 1.

Par. 3. c. 1.
§. 25.
d Ibidem.
§. 7.
e Par. 6. c.
2. §. 10.

26 Victus, uestitus, & lectiratio erit ut pauperibus

In ex. ca. 4.
§. 26.

peribus accommodata: & unusquisque sibi persuadeat, quod quæ uilissima erunt ex ijs, quæ domi sunt, ei tribuentur propter ipsius maiorem abnegationem, & spiritualem profectum.

Par. 3. c. 27 Intelligent omnes, quod mutuo dare, & accipere, uel dispensare quidquam de ijs, quæ domi sunt minime possunt, nisi Superior conscius consensum præstiterit.

Par. 6. c. 2. §. 7. & in ex. c. 1. §. 3. 28 Omnes, qui sub obedientia sunt Societatis, meminerint se gratis dare debere, quæ gratis accipiunt, nec postulando, nec admittendo stipendium, uel eleemosynas ullas, quibus missæ, uel confessiones, uel prædicationes, uel quoduis aliud officium ex ijs, quæ Societas iuxta nostrum institutum exercere potest, compensari uideatur: ut sic maiori cum libertate possit, & proximorum ædificatione in diuino seruitio procedere.

De castitate, sensuumque custodia. 29 Quæ ad uotum castitatis pertinent, interpretatione non indigent, cum constet, quam sit perfecte obseruanda, nempe enitendo angelicam puritatem imitari & corporis, & mentis nostræ munditia.

Par. 6. c. 1. §. 1. Par. 3. c. 1. §. 4. 30 Omnes diligentissime curent portas sensuum suorum (oculorum præcipue, aurium, & linguæ) ab omni inordinatione custodire, ac se in pace, & pura humilitate interna conseruare, & eam in silentio, cum id obseruandum est: cum autem loquendum in circumspectione, & ædificatione uerborum, & modestia uultus, ac maturitate incessus, motuumque

tuumque omnium sine ullo impatientia, aut superbia signo exhibere, in omnibus procurando, atque optando potiores partes alijs deferre, omnes in animo suo tanquam sibi superiores ducendo, & exterius honorem, ac reuerentiam, quam exigit cuiusque status cum simplicitate, & moderatione religiosa exhibendo: atque ita fiat, ut se mutuo considerantes in deuotione crescant, Deumque dominum nostrum laudent, quem quisque in alio, ut in illius imagine agnoscere studeat.

31 In refectioe corporis curandum est, ut temperantia, modestia, & decencia interius, & exterius in omnibus obseruetur. Premittatur benedictio, & sequatur actio gratiarum, quas omnes agere debent cum ea, qua par est, deuotione, & reuerentia. Et dum corpus edendo reficitur, sua etiam anima refectio prabeatur.

Par. 3. c.
I. §. 2.

32 Expedi in primis ad profectum, & ualde necessarium est, ut omnes perfecta obedientia se dedant, Superiorem (quicumque ille sit) loco Christi domini nostri agnoscentes, & interna reuerentia, & amore eum prosequentes: nec solum in executione externa eorum, quæ iniungit integre, prompte, fortiter, & cum humilitate debita, sine excusationibus, & obmurmurationibus obediant, licet difficilia, & secundum sensualitatem repugnantia iubeat: uerum etiam contentur interius resignationem, & ueram abnegationem propriae uoluntatis,

De obedientia. par. 3.
c. 1. §. 23.

tatis, & iudicij habere, uoluntatem, ac iudicium suum cum eo, quod Superior uult, & sentit, in omnibus rebus (ubi peccatum non cerneretur) omnino conformantes, proposita sibi uoluntate, ac iudicio Superioris pro regula suæ uoluntatis, & iudicij: quo exactius conformentur primæ, ac summæ regule omnis bonæ uoluntatis, & iudicij, quæ est æterna bonitas, & sapientia.

Par. 1. ca.
10. S. 5.

33 Liberam sui ipsorum, rerumque suarum dispositionem omnes cum uera obedientia Superiori relinquunt, nihil ei clausum, ne conscientiam quidem propriam tenendo, non repugnando, non contradicendo, nec ulla ratione iudicium proprium ipsius iudicio contrarium demonstrando: ut per unionem eiusdem sententiæ, & uoluntatis, atque per debitam submissionem melius in diuino obsequio conferuentur, & progrediantur.

Par. 6. ca.
1. S. 1.

34 Omnes obedientiam plurimum obseruare, & in ea excellere studeant: nec solum in rebus obligatorijs, sed etiam in alijs: licet nihil aliud, quam signum uoluntatis Superioris sine ullo expresso præcepto uideretur. Versari autem debet ob oculos Deus Creator, ac dominus noster, propter quem homini obedientia præstatur: & ut in spiritu amoris, & non cum perturbatione timoris procedatur, curandum est.

Par. 6. ca. 1.
S. 1.

35 Ad Superioris uocem perinde, ac si a Christo domino egrederetur, quam promptissimi simus, re qua-

re quauis, atque adeo litera a nobis inchoata, nec dum perfecta studio celeriter obediendi relicta.

36 Ad eum scopum uires omnes, ac intentionem par. 6. c. 1.
in domino conuertamus: ut sancta obedientia tum S. 1.
in executione, tum in uoluntate, tum in intellectu sit in nobis semper omni ex parte perfecta, cum magna celeritate, spiritali gaudio, & perseuerantia, quicquid nobis iniunctum fuerit, obeundo, omnia iusta esse nobis persuadendo, omnem sententiam, ac iudicium nostrum contrarium cæca quadam obedientia abnegando.

37 Quisque sibi persuadeat, quod, qui sub obedientia uiuunt, se ferri, ac regi a diuina providentia per superiores suos sinere debent perinde, ac si cadauer essent, quod quoquo uersus ferri, & quacunque ratione tractari se sinit: uel similiter, atque Senis baculus, qui ubicunque, & quacunque in re uelit eo uti, qui eum manu tenet, ei inservit. par. 6. c. 1.
S. 1.

38 Adimplere quisque debet quasuis pœnitentias, quæ propter defectus, & negligentiam suam, uel quiduis aliud fuerint iniunctæ. Pœnitentias uero huiusmodi prompta uoluntate admittere deberet cum uero emendationis, & spiritalis profectus desiderio, etiam si propter defectum non culpabilem iniungerentur. In ex. c. 4.
S. 33.
f Par. 3. c.
I. S. 15.

39 Cum aliquis ad ministeria culina obeunda ingreditur, uel ad eum iuuandum, qui coquus est, eidem obedire cum magna humilitate in rebus omnibus ad In ex. c. 4.
S. 29.

g Par. 3. c.
1. S. 24.

ipsius officium pertinentibus debet. & Atque ualde necessarium est, ut omnes non solum Superiori Societatis, uel domus, sed etiam subordinatis officialibus, qui ex illo auctoritatem acceperunt, obediant: & assuescant non intueri, quis ille sit, cui obediant, sed potius quis ille propter quem, & cui in omnibus obediant, qui est Christus dominus.

Par. 3. c. 1.
lit. B. & in
ex. c. 4. §. 6.

40 Si aliquis ex ijs, qui domi sunt, cuiquam scriberet non nisi obtenta facultate, & literis ei ostensis, quem Superior destinauerit, id faciet. Si ad eundem litera mitterentur, ei primò reddentur, qui a Superiore fuerit constitutus: qui eas lectas reddet, aut non reddet illi, ad quem sunt destinata: prout in domino expedire ad maius ipsius bonum, & Dei gloriam existimabit.

De reddenda
sui ratione.
In ex. c. 4.
§. 36.

41 Quicumque hanc Societatem in domino sequi uolet, & in eadem ad maiorem Dei gloriam manere sub sigillo confessionis, uel secreti, uel quacunque ratione ei placuerit, & ad maiorem ipsius consolationem fuerit, debet conscientiam suam magna cum humilitate, puritate, & caritate manifestare, re nulla, qua dominum uniuersorum offenderit celata: & totius antea actæ uitæ rationem integram, uel certe rerum maioris momenti Superiori, qui tum fuerit, Societatis, uel cui ex Prepositis, uel alij ex inferioribus ille iniungeret (prout magis conuenire uideretur) reddat & sexto quoque mense rationem hanc sui ab ultima, quam reddiderit, incipiendo quisque

que reddet. ^h Sic etiam uidetur, quod coadiutores reformati, & professi singulis annis, uel crebrius, nisi Superiori uidebitur, suæ conscientiarationem dicto modo ei reddant.

h Ibidem §. 40. & par. 6. c. 1. §. 2.

42 Nullam debent celare tentationem, quam Prefecto rerum spiritualium, uel Confessario, uel Superiori non aperiant, Imo uero totam animam suam illis integre manifestam esse pergratum habeant: nec solum defectus aperiant, sed etiam penitentias, uel mortificationes, & deuotiones, ac uirtutes omnes, uoluntate pura optantes ab illis dirigi, sicubi a rectitudine deflesterent, nolentes suo proprio sensu duci, nisi conueniat cum iudicio illorum, quos Christi domini nostri loco habent.

par. 3. c. 1. §. 12.

43 Idem sapiamus, idem, quoad eius fieri possit, dicamus omnes iuxta Apostolum. Doctrinæ igitur differentes non admittantur, nec uerbo in concionibus, uellectionibus publicis, nec scriptis libris (qui quidem edi non poterunt in lucem sine approbatione, atque consensu Præpositi Generalis). Imo & iudiciorum de rebus agendis diuersitas, quæ mater esse solet discordiæ, & inimica unionis uoluntatum, quantum fieri potest, euitari debet. Vnio uero, & conformitas mutua diligentissime curanda est, nec, quæ ei aduersantur, permittenda: quo iuncti inuicem fraternæ caritatis uinculo melius, & efficacius possint se diuino obsequio, & auxilio proximorum impendere.

De unione, & conformitate mutua.

Par. 10.

§. 13.

.

.

de otio, &

seculari-

busnegotijs

vitandis.

p. 3. cap. 1.

§. 6.

par. 6. c. 3.

§. 7.

.

.

.

Qua ratio

habēda ua

letudinis.

par. 3. c. 2.

§. 1.

44 In Societate nec sit, nec sentiatur animorum propensio ad partem alterutram factionis, quæ esset fortassis inter Principes, uel Dominos Christianos: sed sit potius quidam uniuersalis amor, qui partes omnes (licet sibi inuicem contrarie sint) in Domino nostro amplectatur.

45 Omnes quamdiu corpore bene ualent, in spiritualibus, uel exterioribus rebus habeant, in quo occupentur: ne otium malorum omnium origo, quo ad eius fieri possit, domi nostræ locum habeat.

46 Ut plenius possit Societas rebus spiritualibus iuxta suum institutum uacare, quo ad eius fieri poterit, a negotijs secularibus absteineat (qualia sunt testamentariorum, uel executorum, uel procuratorum rerum ciuiliū, aut id genus officia) nec ea illis precibus adducti obeunda suscipiant, uel in illis se occupari sinant.

47 Ut nimia sollicitudo in ijs, quæ ad corpus pertinent, reprehensibilis est: ita cura moderata tuendæ ad diuinum obsequium ualitudinis, ac uirium corporis laude digna, & ab omnibus adhibenda est: Et ea de causa cum animaduernerint aliquid sibi nocere, uel aliquid aliud necessarium esse circa victum, uestitum, habitationem, officium, aut exercitationem, & sic de alijs rebus admoneant omnes ea de re Superiorem, uel quem ad id Superior constituerit, duo interim obseruantes: Primum, ut antequam ad eum quid referant, se ad orandum recipiant,

recipiant, & post orationem si senserint rem dese-
rendam ad Superiorem, id faciant: Alterum, vt
cum uerbo, aut scripto breui (ne excidat memoria)
Superiori rem exposuerint, ei totam curam rei ex-
posita relinquunt: & quidquid ille statuerit, opti-
mum ducant: nec contendere, aut urgere per se,
uel alium (sue concedatur quod petitur, siue non)
pergant: quandoquidem sibi persuadere debent id
magis expedire ad diuinum obsequium, ac suum ma-
ius bonum, quod Superiori re intellecta, in domino
uisum fuerit.

48 Vt non expedit tanto labore corporali quem-
quam onerari, vt spiritus obruatur, & corpus de-
rimentum patiat: ita aliqua corporalis exercita-
tio, qua utrumque iuuet, omnibus communiter con-
uenit, etiam illis, qui mentalibus exercitijs debent
insistere: qua quidem externis interrumpi deberent
& non continuari, nec sine mensura discretionis
assumi.

Par. 3. c. 2.
§. 4.

49 Corporis castigatio immoderata esse non de-
bet, nec indiscreta in uigijs, & abstinentijs, & alijs
penitentijs externis, ac laboribus, qua & nocumen-
tum asserre, & maiora bona impedire solent. Ideo
suo confessorio detegi ab vnoquoque conuenit quid-
quid in hac parte faciat.

Par. 3. c. 2.
§. 5.

50 Aegritudinis tempore non solum obseruare
vnusquisque obedientiam magna cum puritate de-
bet erga Superiores spirituales, vt ipsius animam

In ex. c. 4.
§. 3. 2.

B 2 regant:

regant: sed cum eadem humilitate erga medicos corporales, & infirmorum præfectos, ut corpus eius regant.

In ex. c. 7.
§. 2.

51 Præterea qui ægrotat humilitatem, & patientiam suam præferendo non minorem ædificationem, dum morbo laborat, ijs, qui ipsum inuisent, & cum eo versabuntur, & agent, quam dum valebat corpore, ad maiorem Dei gloriam præstare curet, i verbis pijs, & ad ædificationem facientibus utendo, quæ ostendant ægritudinem acceptari, ut donum de manu Creatoris, ac domini nostri: quandoquidem non minus donum est, quam sanitas.

Par. 3. c. 1.
§. 17.

De cõstitutionum, ac regularum obseruatione

Par. 10.

§. 13.

Par. 3. c. 1.

§. 3.

52 Omnes demum obseruationi Constitutionum studeant: ad quam easdem scire saltem, quæ ad quemlibet pertinent, necesse est. quare legere, vel audire easdem singulis mensibus oportebit.

53 Aliquoties singulis annis omnes à Superiore sibi pœnitentias iniungi propter defectum obseruationis Regularum petant: ut hæc cura indicium sit illius, quam de suo profectu spiritali in via Dei quisque habet.

REGVLAE COMMVNES.

*Qua quis
que erga se
seruare de
beat.*

- I** **S**INGVLI praefinitum sibi tempus
sue conscientiae bis quotidie examinan-
da, orationi, meditationi, lectioni-
q; impendant cum omni diligentia in Domino.
- 2 Omnes quotidie sacro decenter intersint, &
concionem, lectionemq; sacram, cum in templo no-
stro habeatur, audiant.
- 3 Singuli statuto die, & assignato sibi confessorio
confiteantur, & non alteri sine Superioris facultate.
- 4 In abstinentia sexta seriae Societatis consuetu-
do seruetur.
- 5 Nullus mortificationem publice faciat, nec
concionetur, nisi superiore approbante.
- 6 Nemo pecuniam apud se habeat: apud alium
vero nec pecuniam, nec quicquam aliud.
- 7 Libros nemo habeat sine facultate: in ijs ve-
ro, quibus uti licet, nec scribat quicquam, nec no-
tam ullam imprimat.
- 8 Nemo rem ullam ex domo, uel ex alterius cu-
biculo sibi usurpet, aut ab externo donatam, com-
modatamue sibi, aut alij accipiat, sine Superioris
licentia.

*Par. 4. c. 4.
§. 3. & 4.*

*Par. 4. c. 4.
§. 3. & 4.*

*Par. 3. o. 1.
§. 11. &*

*par. 6. c. 3.
§. 2. & in*

*bul. 3.
Paul. 3.*

*In ex. c. 4.
§. 4.*

*2 Par. 4. c. 6.
6. lit. G.*

B 3 9 Ad

9 Ad maiorem viuionem eorum, qui in societa-
te viuunt, maiusque auxilium eorum, apud quos
habitant, singuli addiscant eius regionis linguam,
in qua resident, nisi forte ipsorum natua illic esset
utilior: ^bsalua tamen latini sermonis lege in ijs, qui
literis dant operam.

10 Cui fuerit alicuius rei cura comissa, si impe-
dimentum aliquod interuenerit, mature admoneat
aliquem ex Superioribus, ut provideat.

11 Nullus ita cubiculum suum claudat, quin
aperiri extrinsecus possit, aut arcam, seu quicquam
aliud habeat obseratum absq; Superioris facultate:

12 Aperta fenestra nemo noctu dormiat, nec
sine indusio, aut non coopertus.

13 Nemo cubiculo egrediatur, nisi decenter ve-
stitus.

14 Nemo eorum, qui ad domestica ministeria
admittuntur, aut legere discat, aut scribere, aut si
aliquid scit, plus literarum addiscat: nec quisquam
eum doceat sine Prepositi Generalis facultate: sed
satis ei erit sancta cum simplicitate, & humilitate
Christo Domino nostro seruire.

15 Signo campanae constitutis horis audito, om-
nes statim uel imperfecta litera relicta ad id, ad
quod uocantur se conferant.

16 Ut consulatur valetudini, nemo extra con-
suetu tempora bibat, nec extra domum cibum su-
mat absque facultate superioris.

Qui

17 Qui male se habere præter solitum senserit, *par. 3. c. 3.*
 id infirmario, vel præfecto infirmorum, aut Superiore referat: nemo vero medicinam ullam accipiat, *9. 6.*
 aut medicum eligat, vel consulat, nisi approbante Superiore.

18 Singuli, etiam si Sacerdotes sint, cum primum surgunt, lectum operiant, eumque, & reliqua componant hora consueta: & scopis cubiculum uerrant tertio saltem quoque die, exceptis ijs, qui ob occupationes maioris momenti, aut ualitudinis causa, iudicio superioris subleuandi sunt.

19 Mundities, quæ & ad ualitudinem, & ad ædificationem confert, omnibus curæ sit, tam circa se ipsos, quam circa alia omnia.

20 Singuli has regulas, & officiorum suorum habeant, atque intelligant sibi que faciant familiares, ac earum memoriam mensibus singulis eis legendis, uel audiendis renouent: qui tamen peculiaris ministeria coadiutorum obeunt, eas, quæ ad ipsorum officia pertinent singulis hebdomadis repetant.

21 Qui grauem tentationem alicuius nouerit, Superiorem admoneat, ut ei ipse pro paterna in suos cura, ac prouidentia conuenienti remedio possit occurrere. *par. 4. c. 10. lic. F.*
seruanda erga Superiores.

22 Quæ à Superioribus circa administrationem agenda sunt, re no curiose ab alijs exquirat; aut coniecturam faciendo de ijs sermonem misceat; sed

unusquisque sibi, ac muneri suo attendens, quicquid de se, atque alijs constituendum erit, tanquam de manu Dei expectet.

23 Omnes caput aperiant suis superioribus, & sacerdotibus ij, qui sacerdotes non sunt, discipuli etiam suis praeceptoribus. Unusquisque autem superiores alloquatur magna cum reuerentia: is vero, quem superior alloquitur, aut reprehendit, humiliter, & sine interpellatione audiat.

24 Si cui a superiore denegatum aliquid fuerit, alium superiorem ne adeat super eare, quin ei aperiat, quid sibi ab alio fuerit responsum, & quas ob causas negatum.

Seruanda
erga dome-
sticos.

25 Extra tempora recreationi assignata hac ratione silentium seruandum est, ut nemo loquatur, nisi obiter, & perpauca, aut de rebus necessarijs, praesertim in Ecclesia, sacristia, & Refectorio: in missa uero, concione, mensa lectionibus, & disputationibus, si quid priuatim dicere necesse erit, breuissime, & submissa uoce suggeratur.

Par. 1. c. 4.
§. 4. & lit.
A.

26 Nemo praeter eos, qui a superiore deputati fuerint, loquatur cum ijs, qui in prima probatione versantur: excipiuntur tamen usitatae salutationes, quas cum alij alijs obuij fiunt, caritas religiosa exigit.

27 Omnes demissa uoce, ut religiosos decet loquantur: nullusque cum alio contendat: sed si qua in re nobis est diuersa sententia, eaque uidetur manifestan-

nifestanda, rationes modestè, & cum caritate asferantur eo animo, ut suus veritati sit locus, non ut in ea re superiores videantur.

28 Qui facultate accepta egrotos iniisent, non solum demissa voce loquantur, sed tanta etiam moderatione, ut illis molesti non sint, atque de ijs agant, quæ & exhilarare, & consolari egrotos, circumstantesque ædificare in Domino possint.

29 Caueant sibi omnes ab illo affectu, quo alia de alijs nationibus sinistre sentire, aut loqui solent, quin potius & bene sentiant, & peculiari affectu diuersas a sua nationes prosequantur in Domino: ac proinde nemo bella, contentiones ue inter Christianos principes in colloquium inducat.

30 Nemo præter eos, quibus per superiorem licet quicquam alijs iubeat, aliosue reprehendat: aut quæ domi acta, vel agenda sunt, cum externis communice, nisi superiori id probari intelligat.

31 In alterius officium nemo se ingerat: in locum uero alieno ministerio deputatum nullus ingrediatur sine facultate superioris, aut præfecti illius loci in rebus necessarijs.

32 Nemo in alienum cubiculum ingrediatur sine generali, aut speciali superioris facultate: quod si aliquis intus sit, non prius aperiat ostium, quam post pulsus audiat, ingredi, & tandiu aperta sit ianua, quandiu intus una fuerint.

33 Vt ea, quæ religiosos decet, grauitas, & modestia

PAR. 10. §.

13.

PAR. 4. C. 6.
10. §. 6.

desidia retineatur, nemo alium etiam iocotangat, præterquam in signum caritatis amplexando, cum quis aut abit, aut redit peregre.

34 Nemo dum mensa accumbit, cuiquam ex nostris præterquam ei superiori, qui præest toti domui, aut collegio, caput aperiat.

35 Cum aliquid in mensa cuiquam deest, is qui illi assidet, admoneat eum, qui ministrat.

Servanda erga extraneos, & eum foras eundum est. 36 Nemo loquatur cum externis, aut alios ad id uocet sine facultate generali, aut particulari superioris.

37 Nemo cuiusquam externi ad domesticum, aut domestici ad externum mandata deferat, aut literas inscio Superiore: seculares autem rumores, qui foris audiuntur, ne temere, & sine fructu narrentur.

38 Nemo ab externis consilium petat sine facultate Superioris.

39 Nemo scriptas dabit, aut mittet cuiquam externo, uel domestico instructiones spirituales, aut meditationes; nec exercitia spiritualia societatis alicui communicabit, nisi a Superiore id approbetur.

par. 6. c. 3. §. 7. & par. 9. c. 6. §. 4. 40 Nemo cuiusquam negotij etiam piij, sine facultate Superioris curam suscipiat, nec ad id operam suam promittat, aut se propensum ostendat: secularia uero negotia, ut que sunt a nostro instituto aliena, & uebementer a spiritualibus auocant,

multo

multo magis auersari conuenit.

41 Omnes, pro ratione sui gradus, data commo-
da occasione, enitantur pijs colloquijs proximum
ad meliora promouere; & consilio, ac exhortatio-
ne ad bona opera, presertim ad confessionem ex-
citare.

Par. 7. c. 4.

§. 8. & in

ex. c. 6. §. 4.

42 Nullus domo egrediatur, nisi quando, &
cum quo socio Superiori visum fuerit.

Par. 3. c. 1.

§. 3. & in

ex. c. 4. §.

25.

43 Cum quis facultatem a superiore petit ali-
quo eundi, simul etiam aperiat quo, & cuius rei
causa ire uelit, presertim si prelatus, aut alius
uir primarius conueniendus sit, eademque die re-
ferat eidem, quid egerit, sicut ipsum uelle intelli-
get, & res postulauerit.

44 Ingressuri, egressuriue domo tintinabulum
nec uehementius, nec crebrius pulsent, quam par
est. Nemo autem nisi consueta domus ianua egre-
diatur, uel ingrediatur.

45 Qui domo egrediuntur, signabunt sua nomi-
na, que prope ostium domus in tabula descripta
sunt, & admonebunt ianitorem, quo sint profe-
cturi.

46 Omnes ante noctem, qui foris sunt, se do-
mum recipiant, nec egredientur ante lucem sine fa-
cultate Prepositi, uel Rectoris.

47 Cum quis iter faciens transit per locum, ubi
domus, aut collegium Societatis sit, ad aliud ho-
spitium ne diuertat: e eiusque qui illic preest obe-
dientie

e Can. 81.

trium. cong.

dientia subsit in ijs rebus, quae ad domus uel collegij disciplinam pertinent.

48 *Qui ex uno ad alium locum eiusdem, uel alterius prouinciae societatis ad agenda negotia, uel alia de causa proficiscuntur, ex consilio, & directione superioris eius domus, uel collegij, in quo fuerint, res sibi commissas agant.*

REGVLAE ALIQVOT,
quæ a nostris in conuersatione,
& præcipue in incessu seruari debent.

I **N** conuersatione nostrorum illud in uniuersum dici potest, ut in omnibus externis actionibus appareat in nostris modestia, & humilitas coniuncta cum religiosa maturitate: speciatim autem hæc obseruanda erunt.

2 Caput huc illuc leuiter non moueatur, sed cum grauitate, ubi opus erit, & si opus non sit, teneatur rectum cum moderata inflexione in partem anteriorem, ad neutrum latus deflectendo.

3 Oculos demissos ut plurimum teneant, nec immoderatè eos eleuando, nec in hanc, aut illam partem circumflectendo.

4 Inter loquendum cum hominibus præsertim alicuius auctoritatis, non desigatur aspectus in eorum uultus, sed potius sub oculos.

5 Ruge in fronte, ac multo magis in naso euentur, ut serenitas exterius cernatur, quæ interioris sit indicium.

6 Labia nec nimis cõpressa, nec nimium diducta.

Tota

30 REG. QVAE IN CONVERSAT.

7 Tota facies hilaritatem potius praesferat, quam tristitiam, aut alium minus moderatum affectum.

8 Vestes sint munda, & cum religiosa decentia compositae.

9 Manus si non in sustinenda ueste occupentur, decenter quiete teneantur.

10 Incessus sit moderatus sine notabili festinatione, nisi necessitas urgeret, in qua tamen, quantum poterit, decori ratio habeatur.

11 Omnes denique gestus, ac motus eiusmodi sint, qui apud omnes aedificationem pariant.

12 Si plures simul erunt, ordinem praescriptum a Superiore bini, uel terni incedendo, seruent.

P. 3. c. 1.
§. 4. 13 Si loquendum fuerit, meminerint modestiae, & aedificationis tum in uerbis, tum in ratione, ac modo loquendi.

**REGVLAE PRAEFECTI
ECCLESIAE.**

I **C**VRET, ut Aedituus, regulas suas obseruet, quas Praefectus ipse apud se etiam habeat.

2 Præbeat illi catalogum singulis diebus sabbati, quo dies festi, ac ieiuniorum proxime hebdomadae contineantur, ut eum in refectorio recitet in cena diei dominicæ sequentis.

3 Singulis diebus sabbati uesperis in sacristia scripto proponat, quemadmodum quotidie sacra sint faciendâ sequenti hebdomada, & quo ordine rem diuinam in altari summo facturi sint, qui ad hoc fuerint designati.

4 Detur opera, ne in altari maximo desit unquam sacrum, quo tempore celebrari solet, habeatur que ratio, ne plura sacra simul inchoentur, sed commode omnia suis spatijs distinguantur.

5 Curam gerat Missarum, & orationum, que pro defunctis societatis, ^a & pro fundatoribus, & benefactoribus, ^b ac pro ipsa societate fieri debent, quas ex subiecto catalogo intelliget; & catalogum earum, que secundum nostrum institutum, & ex prescripto generalis ordinariæ fa-

P. 6. c. 1.

§. 3.

ap. 4. c. 1.

§. 1. & p.

7. c. 4. §. 3.

& p.

bp. 10. §. 1.

cien-

ciendæ sunt, referat in duas tabellas, quarum alteram appendat in sacristia pro sacerdotibus, alteram in conuenienti loco pro cæteris; quæ initio cuiusque mensis publice in refectorio legetur.

6 Cum Superior orationem in sacro, aut sacra ipsa, quæ ab omnibus faciendæ sint, applicari ad finem aliquem iusserit, curet scribi in schedula in Sacristia assignanda.

7 Quæcumque autem ex his non ab omnibus faciendæ erunt, ea Præfectus unicuique priuatim significanda curabit.

8 Librum habeat, ubi mandata Superiorum de his rebus, si aliquandiu duratura, aut non statim faciendæ sint, scribantur, ne memoria excidant, & cum fuerint adimpleta deleantur.

P. 4. c. 1
93.

9 Curet iuxta ordinem Superioris de candela danda fundatoribus collegiorum, & domorum probationis, iuxta constitutiones.

10 Si quando externi sacra aliqua fieri postulerint, se superiorem consulturum respondeat; nisi eius animum perspectum iam habeat.

11 Externos Sacerdotes ad faciendum sacrum in nostro templo non sine delectu admittat, sed eos tantum, qui ædificationi sint, præsertim notos, idque iuxta ordinem Superioris: & intelligat an a suo Ordinario legitimam habeant facultatem.

12 Videat, an Sacerdotes regulas suas obseruent,

uent, & num barbam, & coronam decenter tonsam habeant.

13 Per se, uel per alium a Superiore designatum promouendos ad Sacerdotium instruere curet, & videat, ut ad Romanæ Ecclesiæ ritum se, & omnes Sacerdotes accommodent, & ne confessiones audiant, nisi sint legitime approbati.

P. 4. cap. 8.

§. 2.

c P. 7. c. 4.

§. 5.

d In ex. c.

1. §. 3. &

p. 6. cap. 2.

§. 7. & p.

10. §. 5.

T. 6. ca. 2.

§. 8. & Cā.

61. tr. cōg.

14^d. Animaduertat, ne vllē pro sacris faciendis, aut confessionibus audiendis eleemosinæ admittantur.

15 Nulla sit in Ecclesia arcula, in quam eleemosinæ conijciantur, siue pro nobis, siue pro alijs.

16 Det operam, vt sanctissimum Domini nostri Corpus decenter in custodia conseruetur, diligenter cauens, ne vnquam in ea Sacramentum desit, habita communicantium ratione; & ut saltem decimoquinto quoque die innouetur, & sacris absolutis in tabernaculo clauis obseretur.

17 Quando nostri in templo communicauerint, curet Præfetus, ut id faciant separatim ab externis.

18 Oleum Sanctum, ut oportet, asseruatum singulis annis renouet, & Sanctorum reliquias (quæ quidem mobiles fuerint) in tabernaculo ad id deputato decenter custodiat: si quando autem deuotionis causa ostendendæ erunt, duo cerei accendantur; atque huius tabernaculi clauem vnā ipse habeat, & alteram diuersam Præpositus, aut Rector.

19 Cruces, calices, ornamenta, & reliqua id genus,

C nus,

mus, ut par est, custodiantur, nec desint velamina ad cooperiendos calices, & alia ad diuinum cultum, & ornatum necessaria.

20 Mutari faciat altarium, & Sacerdotum ornamenta, quo ad colorem attinet, habita temporum, & festorum ratione, iuxta ritum Romanae Ecclesiae.

21 Cum templum ornandum fuerit, nihil sine facultate superioris ad eam rem commodato ab externis petat, detque operam, ut quod acceptum fuerit, accurate custodiat, & dominis quamprimum reddatur.

22 Si templum in stauratione aliqua in parte indigerit, aut alijs ad diuinum cultum necessarijs, pro uideat, sicut ipsi à superiore fuerit prescriptum.

Par. 4. c. 8.
lit. C.

23 Superiori in memoriam redigat, ut aliquos designet, qui de concionibus, & modo concionandi iudicare possint, quorum saltem unus concioni intersit, ut concionatorem, cum opus fuerit, & superiori videbitur, admonere possit.

24 Conciones, & lectiones templi horæ spatium superare non debent: eo uero ordine missæ dicantur, ne impediunt, quominus conciones tempore præfæcto inchoentur.

25 Aduertat, ne uiri in templo mulierum locum occupent, neue ex aduerso earum, quantum fieri poterit, maneant.

26 Curet, ne domi desint Confessarij, qui necessa

rij

ri in templo nostro sunt, & ut confessiones uespere decenti hora absoluantur.

27 Prædie Palmarum Confessarios admoneat, ut constitutionem illam obseruent, quæ ad externos ad suas Parochias dimittendos Eucharistiæ sumentæ gratia pertinet, & ante id tempus, si consuetudo regionis id postulauerit.

28 Officia hebdomadæ sanctæ, & uesperæ (si hæ dicentur) fiant tono simplici more Societatis, sine cantu etiam firmo, nisi ubi Generalis Præpositus dispensauerit: id autem, quod de uesperis dictum est, de benedictione candelarum, & ramorum intelligatur.

29 Cum aliquid petendum erit pro Ecclesia, aut usu sacristiæ, intelligat in ea re superioris uoluntatem, eamque exequatur; cumque pecuniæ alicuius momenti summa dabitur, aut colligetur, eam deponat apud Procuratorem in scrinio aliquo, cuius clauem unam superior habeat, & alteram diuersam ipse Præfectus.

30 Librum habeat, in quo elemosinarum, quæ pro Ecclesiæ usibus dantur, & expensarum rationes consistant.

31 Panni omnes linei semper mundi seruentur, & separatim corporalia, atque etiam purificatoria (quæ quatuor cruces in angulis habeant) lauentur, & utrorumque ablutio, & cineres eorum, quæ uetustate consumpta comburuntur, in sacram pisci-

C 2 nam

nam mittantur.

32 Catalogum unum rerum omnium Ecclesia mobilium custodiat; in altero uero illa scribantur, quae aut noua sibi traduntur cum die, anno, & c. aut uetustate consumuntur, ut possit, cum exigetur, prioris catalogi rationem reddere: saepe etiam res pretiosiores inspiciet, ne aut ledantur, aut amittantur, arcis in quibus seruantur, & sacristie ianuis bene clausis, & munitis.

p. 6. cap. 4.
lit. B

33 Cum nostrorum aliquis extremum diem obierit, spatio diei naturalis decenter teneatur, nisi ratione mali odoris anteuerti hoc tempus Superiori uideretur.

Can. 72. tr.
cong.

34 Qui Sacerdotes non sunt, sepeliantur eo modo induti, quo alij externi clerici honesti, qui Sacerdotes non sunt, indui solent.

P. 6. cap. 4.
§. 3. & Cā.
72. tr. cong.

35 Curam suscipiet sepulchri, candelarum, & precum, quae consueto more dicuntur, rerumque ceterarum, quae ad eam rem erunt necessariae.

CATALOGVS MISSARVM

& orationum, quas tam Sacerdotes Societatis Iesu, quam ij, qui Sacerdotes non sunt, dicere debent.

SACRA IUXTA nostrum institutum a Sacerdotibus Societatis ordinarie facienda.

ORATIONES iuxta nostrum institutum, ab ijs, qui Sacerdotes non sunt ordinarie faciende.

Singulis annis.

Singulis annis.

IN principio cuiusq; PAR. 10. §. 1. anni unusquisque Sacerdos missam celebret pro nostra Societate.

ET singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eandem intentionem integrum Rosarium Domine nostrae, uidelicet centum quinquaginta Ave Maria, & quindecim Pater noster, aut tres coronas recitent.

2 Singulis annis praescri- P. 4. c. 1. §. 2. & Ca. 113. tr. cögr. pro die, in quo memoria foundationis Collegij, uel Domus fit, missa cum solennitate pro fundatore proprij Collegij, uel

Et singuli, qui sacerdotibus non sunt, ad eandem intentionem unam coronam, aut tertiam partem Rosarij recitent.

domus, & benefactoribus uiuis, & defunctis celebretur, & reliqui sacerdotes, qui in collegio, uel domo habitauerint, pro eisdem sua sacrificia offerant.

Singulis mēſibus.

3 In principio cuiusque mensis unusquisque sacerdos missam celebret pro nostra Societate.

Par. 10.
S. 1.

4 Initio cuiusque mensis omnes Sacerdotes, qui in collegio, uel domo fuerint pro fundatore proprii collegij, uel domus, & benefactoribus uiuis, & defunctis semel missæ sacrificium offerant.

P. 4. c. 1.
S. 2.

Singulis hebdomadis.

5 Singuli sacerdotes illis de Societate, qui extra Prouinciam moriuntur, semel in quauis hebdomada

ca. 73.
tr. cong.

Singulis mēſibus.

Et singuli, qui sacerdotes non sunt ad eandem intentionem tertiam Rosarij partem, aut unam coronam recitent.

Et singuli, qui sacerdotes non sunt, ad eandem intentionem unam coronam, aut tertiam Rosarij partem recitent.

Singulis hebdomadis.

Et singuli, qui sacerdotes non sunt, ad eandem intentionem unam coronam, aut tertiam Rosarij

domada Missæ sacrificium offerant.

6. Singulis hebdomadis, ubicunque fuerint, decem, uel pauciores sacerdotes, pro nostra societate una missa a designato a superiore dicitur, duæ uero, si fuerint plures quam decem, tres autem, si fuerint plures, quam uiginti, & ita deinceps in reliquis decadibus, si numerus sacerdotum fuerit maior.

7. Singulis hebdomadis pro benefactoribus uiuis, & defunctis propria domus, uel collegij, præter eas, quæ pro fundatore dicuntur, una, aut duæ, aut plures missæ pro numero sacerdotum offerantur, seruando ordinem modo prædictum.

8. Singulis hebdomadis missa semel pro fun-

rij partem recitent.

Et singuli, qui sacerdotes non sunt, in quauis hebdomada ad eandem intentionem septem Pater noster, & septem Aue Maria recitent.

Et singuli, qui sacerdotes non sunt, in quauis hebdomada ad eandem intentionem septem Pater noster, & septem Aue Maria recitent.

Et unus ex ijs, qui sacerdotes non sunt, a Super-

fundatore proprii collegij, uel domus, & benefactoribus uiuis, & defunctis a designato a Superiore celebretur.

Sacra ab eisdem
extraordinarie
facienda.

9 Cum primum Societas in Collegij alicuius possessionem uenerit, quilibet Sacerdos ter Sacrum faciat pro superflite fundatore ipsius, ac benefactoribus.

10 Cum ex hac uita idē fundator excefferit, singuli Sacerdotes ter Sacrum pro animabus illius, & benefactorum faciant.

11 Cum primum Societas in alicuius Domus professe possessionem uenerit, quilibet Sacerdos intra illam Prouinciam

a Superiore designatus ad eandem intentionem unam coronam, aut tertiam partem Rosarij recitet.

Orationes ab eisdem
extraordinarie
faciendæ.

P. 4. c. 1. Et singuli qui Sacerdotes non sunt, ad eandem intentionem Rosarium integrum, aut tres coronas recitent.

P. 4. c. 1. Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eandem intentionem Rosarium integrum, aut tres coronas recitent.

Cā. 113. Et singuli, eiusdem Prouincie, qui Sacerdotes non sunt, integrum Rosarium, aut tres coronas pro superflite fundatore

ciam ter sacrum faciat
pro superstite fundato-
re ipsius, ac benefactori-
bus, & quando uita fun-
ctus fuerit, alia tria sa-
cra ab eisdem pro ani-
mabus illius, & benefa-
ctorum fiant.

12 In domibus, &
collegijs, quæ saltem ui-
ginti ex nostris alere pos-
sunt, etiam si non habeant
proprium fundatorem,
fiant pro ijs uinis, & de-
functis, qui eorum funda-
tionem notabiliter adiuue-
runt, eadem sacra, quæ
pro fundatoribus ordina-
rie, & extraordinarie fie-
ri solent.

13 In domo, uel colle-
gio, ubi quis de Societa-
te decesserit, singuli Sa-
cerdotes pro eo tria sa-
cra; in alijs uero Provin-
ciæ locis duo sacra fa-
ciant.

Cum

re, ac benefactoribus;
& quando uita functus
fuerit, alterum Rosa-
rium integrum, aut tres
coronas pro animabus
illius, & benefactorum
recipient.

P. 4. c. i. Et singuli, qui Sacerdo-
lit. E. tes non sunt, ad eandem
intentionem pro eisdem
facere debent easdem o-
rationes, quæ pro fun-
datoribus ordinarie, &
extraordinarie fieri so-
lent.

Cæ. 73. Et singuli eiusdem do-
tr. cong. mus, aut collegij, qui
Sacerdotes non sunt,
pro eo tres coronas, aut
tres partes Rosarij, pro
alijs uero eiusdem Pro-
uincia duas coronas,

aut duas partes Rosarij
recitent.

14. Cum de obitu cuius
que nostrorum, qui ex-
tra Prouinciam obiit, si-
gnificatur per uniuersam
Societatem, omnes sa-
cerdotes in Missis illius
animam Deo commendat
pro cuiusque deuotione.

Ca. 73. Et singuli, qui sacerdo-
trium
congr. tes non sunt, in suis ora-
tionibus illius animam
Deo commendent, pro
cuiusque deuotione.

15. Omnes sacerdotes
curent iuxta constitu-
tiones frequenter orare
pro uniuersa Ecclesia,
ac pro ijs praesertim,
qui maioris sunt momen-
ti ad eius uniuersale bo-
num, cuiusmodi sunt prin-
cipes Ecclesiastici, &
seculares, & alij, qui
multum prodesse, uel
obesse bono animarum
possunt; & pro amicis,
& benefactoribus uiuen-
tibus, & uita functis,
& pro alijs in quorum
uxilium peculiariter ip-
si,

P. 7. c. 4. Et omnes, qui sacerdo-
S. 3. & tes non sunt, idem iux-
lit. A. & ta constitutiones curare
par. 10. debent.
lit. B.

si, & reliqui de Societate in varijs locis inter fideles, & infideles incumbunt, & etiam pro male affectis erga nostram Societatem.

Sacra ex præscripto P. N. Generalis ab unoquoque Sacerdote Societatis ordinarie facienda.

¶ *¶* Nusquisque sacerdos singulis mensibus duo sacra faciat, alterum pro Indijs, & gentium conuersione: alterum pro regionibus Septentrionalibus, & hæreticorum reductione, & in alijs sacrificijs, & orationibus eadem Domino commendabit.

Singulis

Orationes ex præscripto P. N. Generalis a singulis, qui Sacerdotes non sunt ordinarie faciendæ.

Et singuli, qui sacerdotes non sunt, unam coronam, aut tertiam partem Rosarij pro Indijs, & gentium conuersione, & alteram coronam, aut tertiam Rosarij partem pro regionibus Septentrionalibus, & hæreticorum reductione recitent, & in alijs oratio-

orationibus eadem Do-
mino commendabunt.

17 Singulis hebdoma-
dis unusquisque Sacerdos
sacrum unum ad inten-
tionem R. P. N. Gene-
ralis faciat & in alijs sa-
crificijs & orationibus
eamdem Domino com-
mendabit.

Et singuli, qui sacerdo-
tes non sunt, ad eandem
intentionem unam coro-
nam, aut tertiam Rosa-
rij partem recitent, &
in alijs orationibus ean-
dem Domino commen-
dabunt.

Non intendimus per ea, quæ superius re-
censentur, excludi reliqua sacra, & ora-
tiones omnes, quæ pro occurrentibus ne-
cessitatibus a superioribus imponi ad tem-
pus solent.

REGVLA E

SACERDOTVM.

I VAE de disciplina religiosa in regulis, & instituto nostro seruanda omnibus proposita sunt, ea Sacerdotes, pro ratione sui gradus, sibi praecipue dicta existiment, & obseruent.

2 Diuinum officium nitantur attente, deuote, & oportuno tempore recitare.

3 Ita uiuere studeant, ut quotidie merito celebrare possint, ad idque conducet sapius in hebdomada confiteri.

4 Ceremonias Missae ex usu Romano accurate unusquisque obseruet, in eaque celebranda pronuntiationem, & quancunque aliam exteriorem actionem ita moderetur, ut non minus aliorum edificationi, quam propriae deuotioni seruiat; & ideo semi-horam in faciendo sacro nec multum excedat, neque ita breuis sit, ut illam non expleat.

5 Qui in summo Altari sacra facturi sunt, simul atque campana se uocantis pulsus audierint, ad vestes sacerdotales induendas se conferant, ut in tempore exire ex sacristia possint.

Salu-

- Par. 4. c. 8.*
S. 6. & lit.
F. & Can.
J. 4. & 55.
tri. congr.
Par. 4. c. 8.
S. 5. & p.
7. c. 4. S. 8.
& lit. F.
- 6 Salutare tradenda doctrina Christiana ministerium pueris, ac rudibus, quod a sui origine vofra Societas tanto affectu complexa est, pari omnines studio promouere curent.
- Par. 7. c. 4.*
S. 5.
- 7 Intelligent sibi ratione peculiari incumbere, ut exercitiorum spiritualium, quæ tantopere ad Dei obsequium conferre cernuntur, usum ualde familiarem habeant, quo & alios ad ea suscipienda adducere, & in eo tam utili armorum spiritualium genere tractando dexteritatem habere possint.
- 8 Omnes ij, quibus ex obedientia confessiones audiendi sanctum munus committitur, multum ad id affici studeant, & tanquam nostri instituti valde proprium magnifaciant.
- Par. 4. c. 8.*
S. 4. & lit.
D.
a Par. 8. c.
1. S. 8. &
p. 10. S. 11.
- 9 Nemo ad confessiones audiendas accedat, nisi a Superiore deputatus, & qui simul intelligat, quam facultatem ad hoc munus ab eo habeat.
- Par. 4. c. 8.*
lit. D.
- 10 Modum ea sacramenta ministrandi, quæ Sacerdotes nostræ Societatis tractare possunt, per spectum omnes habeant, in eoque uniformes sint, quantum regionum varietas patietur; formam tamen, & rationem absoluendi ab excommunicatione, & alijs censuris, & peccatis eandem omnes sequantur; attendantque, ne ex modo utendi facultatibus Societatis Ordinarij, & parochi iure offendi possint.
- Par. 4. c. 8.*
lit. D.
- 11 In casibus conscientia, ijsque præsertim, qui ad censuras, casus reseruat, & restitutiones pertinent,

inent, sese diligenter exerceant, earumque rerum compendia, & breuem interrogandi methodum, ac contra singulorum peccatorum species exempla, & dicta sanctorum, atque alia salutaria remedia comparare studeant.

12 Confessarij inter se ipsos, & in modo procedendi cum pœnitentibus conformes esse curent, & quantum res tulerit, ita aliorum Confessariorum existimationi unusquisque consulat, ut omnes intelligant mutuo caritatis, & uniformis doctrina vinculo societatis confessarios in Christo esse colligatos.

Par. 3. c. 1.

S. 18. &

p. 8. c. 1. S.

8. & par.

10. S. 11.

13 Vocati ad Ecclesiam ad confessiones audiendas statim cum animi alacritate eo se conferant; & quo maior pœnitentium multitudo futura est, eo magis tempestiue ab alijs occupationibus se expediant.

14 In templo confessiones, dum concio fit, uel sacra lectio, nemo audiat.

15 Confessarij ita audient pœnitentes, ut mutuum aspectum fugiant, sic enim attentius, & liberius audient; quod si locus non erit eiusmodi, ut tabula confessarium a confitente diuidat, manus interposita inter faciem propriam, & confitentem, qui ad latus esse debet, id præstabit.

16 In audiendis confessionibus sceminarum præsertim seueros potius se, quam familiares exhibeant; in uniuersum tamen paterna quadam, &

spiritua-

spiritualis grauitas in eis eluceat.

17 Eos, qui crebrius confitentur, maxime feminas breuiter expediant, nec de rebus ad confessionem non pertinentibus in confessione loquantur: extra confessionem uero, si oportebit eas alloqui, longum sermonem ne misceant, & oculos modeste demissos habeant.

18 Quando quis à Superiore mittetur ad confessiones feminarum audiendas, uel alia de causa eas adierit, socius, quem Superior ipsi designabit, quandiu cum feminis Sacerdos loquetur, eo in loco erit, unde uidere eos, sed non, quæ secreta esse oportet, audire possit, quantum loci dispositio patietur, quod si non pateretur, curet omnino Sacerdos, ne ostium sit clausum, nec locus obscurus.

par. 6. c. 3.
§. 5.

19 Particularem personarum, præsertim feminarum curam nemo suscipiat, & quamuis confessorius pro suo munere in uita spiritali penitentem instituat, nullius tamen obedientiam admittat.

20 Si quis uni confiteri solitus ab eodem alium confessorium adeundi facultatem petierit, uel ea non petita adierit, id sibi gratum esse confessorius benigne ostendat.

21 Ut sanitatis etiam ratio ad Dei gloriam habeatur, confessiones mane ad horam usque prandij tantum audiant, ita ut cum signum primæ mensæ audierur, studeant se ita accommodare, ut ad secundam

cundam accedant, nisi forte pœnitentium necessitas aliud exigat.

22 *Nemini aut petere, aut accipere quidquam liceat siue ab ijs, quorum confessiones audiuerit, siue ab alijs, quod uel in pauperes distribuatur, uel alteri satisfactionis nomine restituatur; nisi Superior, cum opus esset, secus faciendum indicaret.*

23 *Etsi uota ad perfectionis statum pertinentia ut sancta laudari debent, & circa ea confessarij consilium, sed magna cum consideratione dare possint: quia tamen non humanam, sed diuinam uocationem requirunt, nemo ad ea emittenda quemquam inducat; uerum licebit ad orationem tales hortari, ut à Deo adiuti uocationem suam melius intelligant, & exequantur.*

24 *Si quos uiderint ad religionem propensos, non facile ad unam, potius quam ad aliam, ad hoc, quam ad illud monasterium inuitent, sed liberam illis suam electionem relinquunt: poterunt tamen petentibus consilium eas religiones, uel monasteria proponere, quæ illis magis commoda in Domino iudicauerint.*

25 *Nullus eis, quorum audit confessiones certum uestimenti genus, hunc aut illum habitum uel colorem præscribat: tametsi omnes ad honestum, & suo statui conuenientem uestitum hortari possint.*

26 *Vt pium est ad frequenter communicandum*

D fide-

6 In ulti-
mis regulis
libri exer-
citorum
reg. 2.

P. 7. c. 4.
lit. D.

fideles exhortari, et ita quos ad id propensos uide-
rint, admonere debent, ne crebrius, quam octauo
quoque die accedant, praesertim si matrimonio sint
coniuncti.

27 Admoneant eos, qui sibi confitentur a domi-
nica Palmarum ad dominicam in Albis inclusiue,
eo tempore (nisi aliud consuetudo loci postulauerit)
debere semel in sua Parochia communicare, exce-
ptis peregrinis, et ijs, qui facultatem haberent,
et reliquis, quos ius excipit.

par. 4. c. 8.
§. 7. l. G.

28 Qui uocantur ad iuuandos eos, qui morti
vicini sunt, ea in promptu habeant, quae eo tem-
pore, in quo tantum est momenti, usui esse possint,
tamdiuque illis adsint, quamdiu sola necessitas po-
stulabit; ceterum etsi, cum opus est, aegrotos ad
condenda testamenta hortari conueniat, ijs ta-
men consiciendis non assistant.

REC-

REGVLAE

CONCIONATORVM.

REGVLAE, qua Sacerdotibus proposita sunt, eas sibi Concionatores in primis commendatas existiment, nec minore cura, quam ceteri obseruent.

2 Memores sint uocatos se esse ad reducendas animas suo Creatori, quod cum sit opus omnium difficillimum, summo studio media illa adhibeant, qua instrumentum cum Deo coniungunt: eiusmodi sunt solidae virtutes, ac praecipue caritas, pura intentio diuini seruitij, familiaritas cum Deo in spiritualibus deuotionis exercitijs, & zelus sincerus animarum ad gloriam diuinae maiestatis.

3 Enitantur cum Dei gratia esse ceteris exemplo, ut non minus vita, quam doctrina ad omnem virtutem proximos alliciant.

4 Lectioni sacrae scripturae, ac Patrum praecipue incumbant: conferet etiam peculiari studio uidisse Euangelia toto anno currentia, & in eis ea, quae usui esse possunt, adnotasse; itemque compendium fecisse explicationis rerum ad fidem, & Christianam uitam necessariorum, atque in communes locos redegisse omnia, quae ad uirtutum com-

Par. 10. §.

P. 7. c. 4. §. 2.

Par. 4. c. 8. lit. B. & F.

D 2 menda-

mendationem, & peccatorum detestationem pertinent.

Par. 4. c. 8.
lit. C.

5 Conferet uidisse præceptiones, si quas de modo concionandi illi tradunt, qui bene hoc munus obierunt, bonos audisse prædicatores, & in concionibus domi, uel in alijs locis minus frequentibus se exercuisse.

par. 4. c. 8.
lit. C.

6 Optare debent, ut admoneantur, si quid in concione corrigendum uidebitur ijs, qui a Superiore ad id deputati fuerint, & humili, & grato animo id accipere.

a In 1.
Bulla nostri instituti, & par. 5. c. 3. lit. B. & p. 7. c. 4. 5. 7.

7 Ita operam suam in celebrioribus concionibus libenter impendant^a, ut non minus se ad docendos pueros, & alios rudes instruendos, faciles, & paratos exhibeant.

Par. 4. c. 8.
§. 3. & lit. B.

8 Si quando occasio tulerit, ut alius eodem tempore concionari uelit, quantum in ipsis erit, libenter cedant.

Par. 4. c. 8.
§. 3. & lit. B.

9 Ea populo proponant, quæ ad captum, & utilitatem auditorum erunt accommodata, quæque spectant ad Christianam institutionem, atque ad extirpanda uitia, & virtutes inserendas ualent: & a rerum subtilium curiosa tractatione se abstineant.

In ultimis regulis libri exercitiorum regulæ secunda.

10 Commendare debent confessionis, & Eucharistiæ frequentem usum, in bonis operibus profectum, & perseuerentiam, ecclesiasticarum ceremoniarum obseruationem, & cætera, quæ ad cultum

Et certis pauperibus, alijsque pijs operibus commendandis, a Superiore accipiant.

16 Caueant omnino, ne facetijs, aut inutilium rerum narratione concionem contemptibilem faciant, ijsue auditores ad risum moueant.

17 Ea, quæ dicturi sunt, diligenti præmeditatione, Et peculiari ad Deum recurſu (quatenus per tempus licebit) paranda erunt.

18 Caueant arrogantiam, Et ostentationem in concione, humilitatemque, cui ex intimo cordis affectu Studere debent, in omni actione præseferant: quod si aliquod pro se, aut Societate cogantur respondere, ea modestia satisfaciant, ut causam Christi, non suam agere uideantur.

p. 4. cap. 8.
§. 3. 19 Modus concionandi, qui a scholastico diuersus esse debet, ita sit ad docendum comparatus, ut ad animorum motum præcipue dirigatur, cumque questio aliqua earum, quæ ad fidem, aut mores pertinent, modo aliquo tractanda erit, non ita exacte proponantur argumenta, quibus contraria pars confirmatur (nisi auditorium id postulet) ut simpliciores ipso proponendi modo offendi possint, sed eo pacto res exponatur, ut illi ex data explicatione solutionem eorum, quæ sibi in mentem uenerint, aut ab alijs audierint, facillè colligant.

Ne

20 Ne sint affectati, aut studio politioris sermonis eos libros habeant familiares, ex quorum lectione detrimentum in spiritu accipiant, & seculare aliquid redoleant.

21 In laudibus, & reprehensionibus à nimis exaggerationibus, & ab omni specie adulationis abstineant.

22 Gestus corporis sit modestus, & in quo grauitas quaedam religiosa præcipue eluceat, uocemque accommodent ad res, quas tractabunt, proinde eam, ubi non est opus, ne præter modum extollant, aut deprimant.

23 In concionibus, & lectionibus templi spacium horæ ne excedant.

In declar.
procem. 4.
par. 1. lit.
A. & p. 6.
c. 3. §. 5.

REGVLAE EORVM,
QVI IN MISSIONIBVS
VERSANTVR.

IVM scopus, ad quem tendit Socie-
tas, sit varias mundi partes, ex obe-
dientia Summi Pontificis, uel Su-
perioris Societatis peragrando, uerbum Dei præ-
dicare, confessiones audire, & reliquis quibus-
cunque poterit medijs uti ad animas, diuina
aspirante gratia, iuuandas; quicumque in huius-
modi missionibus uersantur, sibi persuadeant,
rem maximi ponderis in Societate sibi com-
missam esse, atque ita se comparare studeant, ut
apta Dei instrumenta ad rem tantam esse pos-
sint.

Par. 3. c.
2. lit. G. &
p. 7. c. 1. §. 1.
& c. 4. §. 1.

2 Quia uocationis nostræ est uitam agere in
quauis mundi plaga, ubi maius Dei obsequium,
& animarum auxilium speratur, unusquisque pa-
ratus esse debet, ut in ea uinea Christi parte, at-
que opera se exercet, quod ipsi commissum fuerit,
sive per uaria loca discurrendo, sive in quibusdam
continenter residendo.

Par. 7. c. 2.
§. 1.

3 Unusquisque plenam in his, ac liberam sui di-
spostio-

propositionem Superiori, qui eum Christi loco dirigit, relinquat; ^a poterit tamen motus animi, aut cogitationes, quæ in contrarium occurrunt, illi proponere, subijciendo suum sentire, & uelle ei, quod ipse in Domino iudicauerit.

a. Ibidem
lit. K.

4 Ei, qui mittendus erit, plurimum conueniet, ut intelligat a Superioribus scopum suæ missionis, & effectum, cuius gratia mittitur, id quod in scriptis, si fieri potest, habere curabit.

Par. 7. c. 1.
§. 5.

5 Cum oppidatum missi fuerint ad fructificandum in agro Domini, dabunt operam, quoad fieri poterit, ut more pauperum Euangelium prædicent, ^b proinde & pedites uel in toto, uel in parte iter facient, si eos Superior id præstare posse iudicauerit, & ex elemosinis, uel oblatis, uel cum ædificatione emendicatis uiuent; nisi alia ipsis a Superiore sustentationis ratio sit constituta.

Par. 7. c. 2.
lit. G.

b Can. 92.

6 Si nullum eis a Superiore designatum fuerit hospitium, intelligant sibi ad aliquod hospitale, tanquam ad hospitium pauperum esse diuertendum, si tamen honestum id sit, atque ad exercenda ex eo ministeria Societatis accommodatum, alioqui conuenientius erit, ut in domum pij alicuius, & exemplaris ecclesiastici, aliumue eiusmodi locum se recipiant, in quo cum ædificatione manere possint.

7 Cum ingressi fuerint loca ea, in quibus Ordinarij resident, eos quamprimum adeant, suam-

que

que operam illis summissè offerant, & facultatem ad exercenda Societatis ministeria, modeste, ac religiose petant, eosque omnes tam ecclesiasticos, præcipue Parochos, quam seculares, quorum auctoritate, aut fauore opus habent, beneuolos sibi facere studeant.

8 Cum eo peruenerint, ubi diutius immorari debent, prudenter, ac mature operam dabunt, ut notitiam habeant probatorum uirorum, & pietate, ac rebus agendis insigniorum, quorum informatione, uel auxilio iuuari possint ad ministeria Societatis maiore cum fructu animarum exercenda.

9 Qui in missione Superior erit, initio suscipiendorum operum, uel quando maior subsidij necessitas cernitur, (quod res magni momenti sint, uel difficultates graues incidant) applicabit, curabitque applicari Missas, & orationes, ut omnia cedant ad maiorem Dei gloriam, & proximorum utilitatem.

10 Si ijs, qui mittuntur, non fuerit iniunctum, ut medio aliquo utantur limitato, quale esset uel legere, uel predicare, & cætera, in ijs tantum se exercebunt, quibus Societas uti solet, iuxta conditiones; & conferre tamen illa cum eo Superiori, qui eis propior fuerit, semper erit securius.

11 Media spiritualia, quibus iuxta institutum

tum Societatis, & beneplacitum Superioris uti poterunt, fere sunt ministerium uerbi Dei in prædicationibus, sacris lectionibus, priuatisque exhortationibus, & colloquijs, sacramentorum Confessionis, & Eucharistiæ administratio, exercitiorum spiritualium traditio, dissidentium reconciliatio, casuum conscientie ad ecclesiasticos, eorumque officij magis priuata explicatio, & Christianæ doctrinæ ad pueros, ac alios rudes publica declaratio.

12 Corporalibus etiam pietatis operibus, quantum spiritualia permittent, & uires patientur, incumbere poterunt, ut infirmos, præcipue in xenodochijs per se, uel per alios inuando, & pauperes, ac in custodijs detentos, quatenus licebit eodem modo subleuando. P. 7. c. 4.
S. 9.

13 Et si certus ordo in nostris ministerijs exercendis præscribi non potest, plerunque tamen utilius erit, & securius ab humilioribus inchoare, ut a doctrina christiana pueris explicanda, ab ægrotis hospitalium inuisendis, eorumque, & aliorum magis indigentium confessionibus audiendis.

14 Quamquam humana media non solum spernenda non sunt, sed etiam cum opus est, prudenter, & religiose adhibenda; diuinis tamen, & nostri instituti magis proprijs præcipue utendum est, in eisque magis fidendum, orandusque Deus, ut ijs omnibus det eam efficaciam, quæ sit proposito fini

con-

consequendo necessaria.

15 Iuxta eam caritatis regulam, qua se Apostolus omnia omnibus faciebat, ut omnes lucrifaceret, expediet nonnunquam, ut ingenio eorum, cum quibus agent, initio se attemperent, (quatenus ratio, & uirtus ferent) ita tamen, ut meminerint ad id tandem eos cum Dei gratia perducere, quod illis in Domino magis conferre iudicabunt.

16 Eam animi magnitudinem, & aequabilitatem retinere studeant, ut & prosperis successibus, & aduersis superiores sint, quo nullo euentu fracti, nec religiose modesti, nec sanctae libertatis, nec bonae de se conceptae existimationis, quae ad fructum colligendum necessaria est, quicquam amittant.

P. 10. lit.
B

17 Si quos erga se, aut Societatem male affectos esse intellexerint (praesertim non uulgaris auctoritatis homines) aut qui nostra ministeria impediant, non solum pro eis orabunt, sed etiam conuenientem aliquam rationem inibunt, ut eos amicos, aut saltem non aduersarios faciant. ad quam rem non parum conferet, si data occasione, instituti nostri rationem illis exponant, nullumque officij genus praetermittant, quo illos, cum opportunum fuerit, sincere, ac religiose demereri, & conciliare possint.

P. 4. c. 11.
S. 3.

18 Si quando praelatum aliquem in uisitanda diocesi comitabuntur, nihil se in negotijs ad uisitatio-

rationem spectantibus, alijsue id genus ad iurisdictionem pertinentibus immisceant, sed ijs tantum ministerijs attendant, quæ sunt nostri instituti propria.

19 Quamuis optare debeant, ut in sua quisque uocatione proficiat, æquumque est, ut pro suo munere ad eam rem omnes hortentur, nullam tamen reformandi Cleri, aut Monialium, aliorum uere religiosorum cura partem admittant, sic enim fiet, ut & munus suum sine impedimento exequi, & populum ad uberiores fructum ex uisitatione percipiendum sine offensione disponere possint.

C. P. 6. c. 3.
§. 5.

20 Cum præter id, quod eis fuerit peculiari ratione iniunctum, res aliqua diuini seruiij se obtulerit, in qua possint sine detrimento suæ missionis suam operam ponere, opportunitatem, quam Deus ad eam dederit, quantum in eodem conuenire iudicabunt, e manibus elabi non sinent.

Par. 7. c. 1.
§. 7.

21 Si in locis designatis diutius residendum erit, locumque dederint præcipua negotia (quæ nunquam propter alias occasiones, licet bonas, diuini obsequij posthabebunt) excursions aliquas facere, si eas cum fructu fore iudicabunt, non erit inconueniens.

Par. 7. c. 1.
§. 7.

22 Sine facultate Superioris nulli Confraternitati, Congregationiue statuta condent, seu uetus illa sit, seu noua instituenda uideatur. De noua autem instituenda, & quæ nullibi sit in usu, non prius agent,

agent, quam superiorem consulant.

23 Quæ Deo auctore perficient, ea quantum licebit, ita constituent, ut stabilia sint, & diu durare possint, quod facilius obtinebunt, si res conuenienti ordine disponant, earumq; bonum progressum ijs commendent, quorum exemplo, auctoritate, studio, & diligentia facile conseruari, & promoueri possunt.

Can. 77.

24 Scribent ad eum, quem designauerit ille, a quo missi sunt, singulis hebdomadis, uel quoties ipsi fuerit constitutum, & quantum fieri potest, totius successus eum certiore reddant, quemadmodum personæ, & negotia exegerint, ut consilio, & alijs auxilijs iuari possint.

Par. 3. c. 1.

§. 20.

25 Cum nullis occupationibus intermittendum sit a nobis propriæ perfectionis studium, diligenter animaduertant, ne pretextu procurande aliorum salutis, propriæ perfectionis obliuiscantur, ipsamque propriam salutem ea ratione in discrimen adducant, sed sepe illud Domini mentereuoluant, Quid prodest homini, si uniuersum mundum lucretur, animæ uero suo detrimentum patiatur; sibi que illud Pauli unusquisque dictum existimet, Attende tibi, & doctrinæ, insta in illis, hoc enim faciens & teipsum saluum facies, & eos, qui te audiunt.

26 Hanc ob rem caueant, ne consueta in collegijs, ac donibus orandi, & examinanda consciencia

tia

tiæ exercitia imminuant, nisi si quando necessitas, aut in euentu aliquo caritas aliud faciendum postularet. conuersationem cum secularibus nimiam non habeant, aut incautam, aut que secularem sapiat, & sed in omnibus se integritatis, & grauitatis exemplum præbeant, atque in summa regularum Societatis, siue earum, que omnibus communes sunt, siue que ipsorum officij propria, quantum locus patitur, obseruationem non prætermittant.

gP. 7. c. 4.
S. 2.

27 Præter hæc, si pro ratione diuersarum regionum, & missionum qualitate, alia quædam a Superioribus constituenda uidebuntur, ea in peculiaribus instructionibus addita, pari diligentia obseruanda erunt.

Pav. 7. c. 2.
S. 2.

REGV-

REGVLAE PERE-
GRINORVM.

IERSVADEANT sibi peregrinationis
finem non tam esse corporis defatiga-
tionem, & ut multum iter conficiant,
quam ut ex ea fructum aliquem spi-
ritualem percipiant, atque ex eo fine, & iter ip-
sum, & ceteros peregrinationis labores mode-
rentur.

2 Litanias simul omnes quotidie in ipso itine-
ris ingressu, uel itinerarium dicent, nec orationem,
& consueta examina pratermittant, & alias
etiam regulas obseruent, quantum ratio itineris
permittit.

3 Studeant frequenti oratione, & meditatione
comitem itineris sibi Christum facere, & collo-
quijs interdum pijs, & religiosis, ac lectione ali-
cuius libri pij molestias itineris leuare poterunt,
quod si cum externis in uia, aut in hospitij ege-
rint, meminerint pro ratione sui gradus, habita
ratione temporis, & personarum, sermones de re-
bus spiritualibus inducere, & fructum aliquem,
quoad poterunt, efficere.

In ex. c. 4.
§. 12.

4 Eleemosinas simpliciter pro Christi amore
petant,

petant, ut omni spe illa abiecta, quam in pecunijs, & rebus creatis habere possint, integre uera cum fide, & ardenti amore eam in suo creatore, ac Domino constituent, memores a Christo Domino Apostolos, sine sacculo, & pera missos, ipsum etiam Dominum non habuisse, ubi caput suum reclinaret.

5 Indigentia, & penuria rerum corpori necessariorum probari exoptent, ut ad incommoditatem cibi somnie capiendi libenter asuescant: ^{In ox. c. 4.} iniurias uero, illusiones, & opprobria, quæ illis in itinere inferri contigerit, patienter cum Dei gratia ferant, gaudeantque materiam præberi sibi imitandi aliquo modo Christum Dominum, eiusque uestibus, atque insignibus seipsos induendi. ^{§. 12. & 26. a ibid. §. 44.}

6 Qui maioribus pollent ad uiam peragendam uiribus, eos, qui sunt infirmiores, subsequi, & non præcedere debent, & iter cuiusque diei horum debilitum infirmitate commensuretur: quod si quis uiribus destitueretur, iumento, aut alia ratione iuari debet; qua in re non qualitatis personarum, sed necessitatis, & caritatis fraternæ ratio est habenda.

7 Si quis in morbum incideret, ita ut ulterius progredi non posset, nec expediret reliquos ibi moram trahere, si uicinum esset collegium, aut domus Societatis, eo esset ager (si modo morbus patiat) de ducendus: alioqui aliquis ex nostris illi

E erit

erit socius relinquendus, ut consolationi ei sit, & auxilio: ægro autem viribus restituto, captum iter ambo prosequentur.

8 Si in uia ab honesto, & pio amico inuitentur, possit, qui præest, hospitalitatis beneficium admittere. tunc autem curare debent uerbis, & religioso exemplo hospites adificatos in Domino relinquere.

9 Eiusdem adificationis, & exempli in omnibus hospitij meminerit debent: sobrietatis etiam in mensa, & modestiæ in conuersatione nunquam obliuiscantur.

10 Cum in itinere ad collegia, uel domos Societatis diuertent, studeant omnes bonum adificationis odorem exemplo uitæ, ac morum nostris relinquere.

11 Si transferint per locum, ubi domus, aut collegium Societatis sit, nihil ab externis nec pro se, nec pro alijs petant, aut accipiant, sine facultate Superioris eiusdem domus, uel collegij.

12 Omnes alij, qui iter faciunt ex nostris equites, aut pedites has regulas peregrinorum suo modo, quantum fieri potest, etiam seruent, & tam peregrini, quam reliqui, qui iter faciunt, patentes literas sui Superioris habere curent.

REGVLAE PRAELECTI lectorum ad mensam.

I **VRET**, ut idonei in lectores mensae à Superiore destinentur, & eos instruat, ut alta, clara, & distincta voce legant.

2 Det operam, ut lector praevideat diligenter lectionem, ut bene, & emendate proferat, & in dubijs ad se recurrat.

3 Admoneat lectorem, ut si quid perperam pronunciauerit, correctus repetat, & emendate iterum proferat.

4 Habeat a Superiore assignatos sibi socios, ut in neutra mensa desit, qui lectorem corrigat, eosque iuxta has regulas instruat.

5 Initio lectionis in prima, & secunda mensa prandij, & caena legatur unum caput de scriptura sacra noui, uel ueteris testamenti, cui succedat semper aliquis liber pius, & facilis, iuxta indicem inferius praescriptum.

6 In celebrioribus festis legatur aliquid, omisso capitulo scripturae, ex Patrum homilijs, & tractatibus, quod ad historiam, & celebritatem festi pertineat, & a Dominica in passione usque ad

E 2 Pascha

Pascha post lectionem scripturae de passione Domini tractatus aliquot Patrum de eadem legantur.

7 Cum afferuntur litera annua, & indica quamprimum legantur.

8 Initio cuiuscunque mensis Summarium constitutionum, regulae communes, & epistola P. N. Ignatii de obedientia legantur.

9 Vespere absoluta lectione, seu praedicatione legatur martyrologium vulgare sequentis diei; quo uero die fit abstinentia, caput unum ex libro de imitatione Christi cum martyrologio, cum uero ieiunatur, nil legatur uespere, sed martyrologium legatur ad prandium.

Libri diuinæ scripturae, qui in refectorio legentur.

Ex nouo testamento omnia integre legentur.

Ex veteri pentateuchus praeter leuiticum.

Historiales omnes, prophetales, & sapientiales praeter cantica.

Libri, qui post lectionem scripturae legi possunt.

Historia ecclesiastica Eusebij Casariensis.

Histo-

Historia ecclesiastica Nicephori Calisti.

D. Gregorij dialogi.

Historia ecclesiastica Bedæ.

Vite sanctorum Aloysij Lipomani.

Vite sanctorum Suriij.

Seuerus Sulpitius de B. Martino.

Gregorius Turonensis de gloria Confessorum.

Selectæ epistolæ D. Hieronymi.

*Christostomus de orando Deum, de providentia,
& de Sacerdotio.*

Ambrosius de fuga seculi, de bono mortis.

*Augustini sermones, meditationes, confessiones,
& alia eiusdem opuscula, & tractatus.*

*D. Bernardi de interiori domo, & aliquot sermones,
& tractatus.*

Homiliæ Patrum selectæ.

D. Bonaurenturæ stimulus diuini amoris.

Thomas de Kempis de imitatione Christi, & aliquot ex eiusdem auctoris opusculis.

Catechismus Romanus.

Literæ Indicæ.

IO Præter hos auctores poterunt quidem alij legitimum vulgares, tum latini, sed examinati, & approbati a Prouinciali, atque illi esse debent, qui & pietatem promoueant, & uocationis propriæ propositum confirmare possint.

II De singulis libris suo tempore prælegendis

in mensa iuxta indicem praescriptum, prius conferet cum Superiore, ut ille constituat quid legendum sit.

12 Catalogum a Superiore habeat, eorum qui in refectorio commode concionari poterunt, ex quibus Superior ipse eligat, qui statis diebus concionentur, & eos praescripto tempore admonebit, qua de re sint concionaturi.

REGVLAE PRAEFECTI SANITATIS.

Par. 3. 6.
2. 5. 6.

PRAEFECTI Sanitatis munus erit superintendere ijs, quae ad corporis bonam valetudinem pertinent, tum conseruandam in sanis (in ijs praesertim, qui ex aetate, aut alijs de causis sunt debiliores) tum restituendam in agrotantibus.

2 Praesit Infirmario, & ceteris quibus cura agrotorum commissa erit, ^a detque operam, ne desit Medicus, adsitque eo veniente, praesertim ubi morbi qualitas id postulauerit, & quicquid ab eo praescriptum fuerit, studeat, ut executioni mandetur,

tur, & ubi uideret agrotorum cubicula salubria non esse, ad Superiorem referat.

3 Obseruet, num quis ex nimia fatigatione corporis, aut spiritus plus æquo laboret, uel alia de causa morbi periculo se exponat, & Superiori significet.

4 Si in cibis, aëre, frigore, aut alia quapiam in re aliquid probabili ratione animaduertat, quod communi omnium, uel alicuius saluti prodesse, uel obesse possit, Superiorem admoneat.

5 Curet, ut infirmarius regulas suas obseruet, quas apud se etiam habebit.

REGVLAE PRAEFECTI

Bibliothecæ.

I **I**NDICEM librorum prohibitorum in Bibliotheca habeat, & uideat, ne forte ullus sit inter eos ex prohibitis, aut alijs, quorum usus communis esse non debet.

2 Bibliotheca clausa sit, cuius claues ipse habeat, *Par. 4. c. 6.*
& illis tradat, qui eas, iuxta Superioris iudicium, *S. 7.*

E 4 habe-

habere debent.

3 Libri omnes eo ordine in Bibliotheca collocentur, ut singulis facultatibus suis certus sit locus proprio titulo inscriptus.

4 Singuli libri titulis exterius inscribantur, ut facile cognosci possint.

5 Omnium librorum, qui domi sunt, catalogum habeat, diuersarum facultatum auctoribus ordine alphabetico in diuersas classes distributis.

6 In alio catalogo, diuisis etiam per classes facultatibus, ij libri scribantur, qui in nostrorum usum extra bibliothecam concessi sunt; qui uero intra dies octo restituendi extrahuntur, in tabula in hunc usum parieti appensa notentur, quibus redditis, quod fuerat scriptum deletur.

7 Nullum librum ex bibliotheca cuiquam dabit sine Superioris licentia speciali, aut generali, & aduertat, ne quis librum etiam cum licentia se in scio accipiat.

8 Curet, ut Bibliotheca ualde munda, & composita sit, quam in hebdomada bis uerret, & semel ex libris puluerem excutiet; cauere etiam debet, ne libri humiditate, aut alia re ledantur.

9 Quando intellexerit domi deesse aliquos libros necessarios, aut aliquos ualde utiles in lucem editos esse, certiozem faciat Superiorem, ut si illi uisum fue-

fuerit, emantur: si uero domi libri inutiles fuerint, eundem admoneat, an cum alijs melioribus commutandi sint.

IO In loco publico, praesertim in magnis collegijs, sint quidam communiore libri; quibus unusquisque, pro ratione suorum studiorum, uti possit.

II Habeat librum, in quo ea omnia iudicio Superioris selecta diligenter scribantur, quae in suo collegio publice exhibentur, ut comediae, dialogi, orationes, & id genus alia: conclusiones uero singulorum annorum, quae publice defenduntur simul conclusas in Bibliotheca asseruet.

IZ Si aliqui libri externis accommodato darentur, adhibeat diligentiam, ut recuperentur suo tempore; & in aliquo interim libro notabit, qui nam illi libri sint, & quibus eos accommodauerit.

REGVLAE AEDITVI.

I **P**RAEFECTO Ecclesia obediat in omnibus, quae ad templi ministerium pertinent.

2 Seruet modestiam in incessu, uultu, sermoneq; tam in templo, quam in sacristia: ijs uero, qui aliquid exigunt, satisfacere cum adificatione studeat per se, uel ad Praefectum recurrendo, aut ipsos ad eum remittendo; si quando uero necesse erit cum mulieribus loqui, id oculis demissis, & quam breuissime faciat.

3 Dum sacris inseruit, attentus ad suum ministerium cum deuotione, & adificatione sit, nec ante eum, qui celebrat, aut ad latus ex aequo, sed aliquanto posterius maneat: utatur uero tono, qui congruat cum eo, quo Sacerdos utitur, omnia recte proferat, nec celeriter nimium, nec nimis lente: denique in ijs sit bene instructus, & ceteros, qui Sacerdotibus ministrabunt, eadem doceat.

4 Curet, ut uestimenta, quae sacrum factururus induitur, sint recte aptata, ipsumque circumquaue intueatur, antequam e sacristia exeat.

5 Diligenter det operam, ut sacerdotes, qui sacrum facere uolunt, quamprimum ministros habeant, iuxta ordinem sibi a superiore praescriptum,

&

Et quotidie unumquemque eorum, qui ordine in summo altari missas dicturi sunt, opportuno tempore admoneat.

6 Tot habeat appensa sudariola in sacristia, quot fuerint domi sacerdotes, inscriptis singulorum nominibus, Et addito uno, uel pluribus pro extraordinarijs.

7 Dum sacra fiunt, accendat ut minimum, candelas duas, Et cum sanctissimum Sacramentum eleuatur, facem, aut cereum, quo tempore etiam tintinabulum pulset: accendet etiam facem, cum alijs sanctissimum sacramentum ministrabitur, ipseque confessionem generalem eorum uice recitabit.

8 Curet, ut uinum, quod in sacrificium paratur, sit bonum, Et merum, ac mundum, eoque ipso die haustum, similiter Et aqua, Et ampulle sint munda, Et decenter cooperta.

9 Hostias faciat, quam fieri poterit, pulchras eo numero, ut Et missis, Et communionibus sufficiant.

10 Obseruet, an omnes die statuto communicauerint, Et si quis defuerit, ad superiorem referat.

11 Ante missas. Et conciones, ac lectiones, pulset campanam, prout sibi praescriptum erit, det etiam signum salutationis B. Mariae in aurora, in meridie, Et uesperis: det etiam signum, cum primum quis ex nostris uita functus fuerit, ut omnes pro cuiusque deuotione illius animam Deo commendent.

Si

12 Si quando propter uniuersalem aliquam causam in reliquis Ecclesijs campana pulsentur, ipse etiam iuxta superioris præscriptum pulsabit.

13 Pridie quam sit habenda concio, disponat scamna in templo iuxta solitum morem.

14 Det operam, ut nullo modo lumen desit ante sanctissimum Sacramentum, neque interdium, neque noctu.

15 Ex ijs sacerdotibus, quos habet a Superiore designatos, uocet diligenter ad templum, qui nominatim petuntur ad confessiones audiendas. quod si nominatim non petuntur, eos iuxta ordinem sibi præscriptum accersat, & quantum in ipso est, det operam, ut omnibus, qui confiteri uolunt, satisfiat.

16 Si quis missas, aut orationes petat, ad Præfectum recurrat, uel ad eum illos remittat.

17 Si quis aliquid quæreret, in quo ei a ianitore melius satisfaceret, eum ad portam domus remittat, & eos etiam, qui per portam, qua a templo in domum patet aditus, ingredi uellent: nisi uiri essent eiusmodi, ut eorum peculiaris esset habenda ratio, prout a Superiore fuerit instructus: nunquam autem porta ea aperta relinquatur.

18 Curet, ut nunquam illic aqua desit, ubi lauantur manus: & sint lintea conuenienter munda pro Sacerdotibus ad manus solas ante, & post sacrum extergendas.

19 Prouideat, ut aqua benedicta in pilanon desit.

Si

20 Si quando elemosina Missarum, uel Confessionum gratia offeruntur, eas non admittat. si quid tamen aliqui in altaribus, aut aliis templi locis repererit, aut in usum templi oblatum fuerit, id Praefecto tradet.

In ex. 6. 1.
S. 3. & p.
6. 6. 2. §. 7.

21 Templi portas mane, sed non ante auroram aperiatur, easdemque uespere circa solis occasum diligenter obseret, quod etiam faciet circa meridiem, nisi superior in casu aliquo secus faciendum indicaret, & quotidie noctu claues Ecclesiae ad Superiorem deferat.

22 Quamdiu templum erit apertum, diligenter curet, ne unquam sine custode relinquatur, sed semper, aut ipse, aut alius in eo sit, uel in sacristia, ita ut & uidere templum, & custodire possit.

24 Aduertat, ne quis in templo deambulet, ne ue strepitus in eo audiatur: eos uero, qui loquentur altius, modeste, ut decet, admonebit.

25 Det operam diligenter, ut altaria sint munda, & bene preparata, & pro ratione temporum ornata, atque ut uasa sacra, ornamenta, & cetera omnia, quae ad diuinum cultum pertinent, in suis locis apte, & decenter reponantur, & conseruentur.

26 Videat, ut templum sit mundum, & bis singulis hebdomadis, ac saepius, si necesse sit, praesertim in festorum solemnium uigilijs, scopis mundaetur, canes etiam ex templo abigat.

R E G V L A E
INFIRMARI.

PAR. 3. C. 3.
lit. G.

IVRAM habeat infirmorum, quorum aegritudo simulatque ei indicata fuerit, si censeret rem esse alicuius momenti, Praefectum, & Superiorem admo-
neat.

2 Cum quis in morbum incidit, a Superiore intelligat, num statim Medicus uocandus sit, qui unus ordinarie esse debet, nisi ingrauescente morbo, aut in quibusdam alijs casibus, alio Medico opus esse Superior indicauerit, & quoties Medicus aegrotos inuiset, adsit ipse.

3 Studeat, ut quae aegrotanti danda sunt, & opportune emantur, & bona sint, & bene praeparata ministrentur.

4 Curet, ut aegrotorum cubicula sint ualde munda, lecti concinne sternantur, & ramusculis, & huiusmodi alijs decumbentes oblectet.

6 Aegrotum consolari, & exhilarare studeat, non solum rebus a medico probatis, sed uerbis etiam spiritualibus, & latis: habeat etiam libros, quorum lectione aegroti recreari, & iuari in spiritu possint.

6 Intelligat a Superiore quos ex nostris ad aegrotos

ros inuisendos, ac recreandos accersere debeat; cui
neat autem ne dum infirmis placere studet, aliquid
fiat, quodeis nocere ulla ratione possit.

7. Medicinalia, & cuncta, quæ ægotantium usui
necessaria sunt, habere ipse debet, nisi Pharma-
copola domi sit, & in loco conuenienti ea custodi-
re, & sæpius reuisere, ut incorrupta conseruentur,
& quando opus fuerit, ut de nouo suo tempore con-
ficiantur, curare iuxta ordinem Superioris.

8 Nihil omnino eorum, quæ a Medico præscri-
bentur, prætermittat, aut mutet: ordinem etiam
obseruet temporum præfixorum, quibus pran-
dium, cœnam, syrupum, cæteraque medicamenta
det, omnia scripto excipiens, quæ Medicus præ-
scripserit.

Par. 3. c. 3.
lit. G.

9 Aduertat, quo die quis cœperit ægotare, &
qua hora febres ægotum & corripiant, & dese-
rant, tum ut Medicum, & Superiorem admoneat,
tum ut cibum tempestiue præbeat.

10 Si morbus sit contagiosus, supellex separa-
ri debet, ne cuiquam noceat.

11 Conualescentes e lecto surgere non permit-
tat, priusquam id medicus conceperit, & operam
det, ut ea conualescentibus præbeantur, quæ me-
dicus præscripserit, quoad Superiori satis uisum
fuerit.

12 Patienter, & cum caritate tum ipse, tum so-
cij eius ferant molestias, & difficultates, quæ
inter-

*interdum in curandis infirmis accidere solent; quemadmodum autem diligenter curare debet, ne debita ministeria aegrotis desint; ita etiam animadvertere, ne nimia uigiliae, immoderatiq; labores, aut morbi contagio, uel propriae ipsius, uel socio-
rum saluti noceant.*

13. *Cum grauitas morbiid postulauerit, Superio-
rem certio-rem reddat, ut aegrotus antequam iudicij
usu priuetur, sacramenta accipiat: quod si aegrotus
diu licet sine periculo decumbat, intelligat a Supe-
riore, quibus diebus propter eius utilitatem, & con-
solationem sancta Eucharistia illi tradenda sit.*

14. *Ingrauescente morbo Superiorem admoneat,
ut orationibus omnium domesticorum ualde pe-
culiaribus infirmum iuuari faciat; atque eo ma-
gis, quo morti propinquiorem uideret, & ut ali-
qui morienti adsint, qui eum animosiores red-
dant, iisque auxilijs iuent, quae eo tempore con-
uenient, ac cum primum uita functus fuerit, Ae-
dituum admoneat.*

15. *Provideat, ut eorum corpora, qui ad melio-
rem uitam migrarint, ad sepulturam consueto re-
gionis more praeparantur, & ut spatio diei natu-
ralis decenter teneantur; nisi ratione mali odoris
anteuerti hoc tempus Superiori uidebitur.*

16. *Praefecto sanitatis obediat in omnibus, quae
ad hoc officium pertinent, qui si nullus fuerit con-
stitutus, praefecti munere ipse fungatur.*

R E G V L A E

I A N I T O R I S .

1 **N**OMINA omnium domesticorum prope ostium domus in tabula scripta sint, ubi notis quibusdam illi designantur, qui egredientur: ^a neminem uero foras exire permittat, qui facultatem a superiore generalem, aut particularem non habeat; & ab ijs, qui egrediuntur, quo eant, intelligat.

a Par. 3. e
1. §. 3.

2 Nihil cuiquam nunciabit intempestiue, ut cum in mensa sedetur, nisi aut res esset necessaria, aut personæ mittentis conditio aliud exigeret.

3 Literas omnes, & schedulas, quæ domesticis mittuntur, superiori tradat: ij uero, ad quos dantur, eas esse acceptas ne intelligant. caueat etiam ne alicuius domestici literas, aut quid simile externis det iniussu superioris.

4 Cum aliqui ex Societate peregre ueniunt, ianuam ingressis dicat, ut illic expectent, dum superior de aduentu eorum sit certior.

5 Festinet ad ianuam, cum tintinabulum pulsari audir, & cum res patietur, per fenestellam uenientes expediat, porta non aperta.

6 Si quis ab externis, queratur, qui domi non sit,

F mode-

modeste intelligat, quis sit ille, qui petit, & quid velit, ut id redeunti, si opus sit, cum facultate superioris significare possit.

7 Talem cum omnibus conuersandi modum teneat, ut discretione, modestia, & spiritualibus uerbis singulos edificatos, & contentos a se dimittere studeat.

8 Cum externi aliquem e nostris alloqui uolent, superiorem adibit, qui si ad id facultatem dederit, diligenter eum, qui petitur, quæret, & ad locum colloquijs destinatum eos remittet.

9 Quando eleemosinæ ad ianuam mittentur, a deat superiorem, & illius ordinem sequatur, & de receptis eleemosinis, quæ alicuius momenti sint, Procuratorem certiore faciat.

10 Si quando Prælati, aut magnates domum intrarint, curet, si commode possit, ut sacerdos aliquis eos comitetur, dum Superiorem ipse accersit.

11 Cum pauperes eleemosinæ causa ad ianuam accedunt, benigne respondeat, & sedulo querat, quidnam eis erogari possit iuxta Superioris arbitrium, idque illis cum caritate distribuatur.

12 Mulieres, si quando ad ostium accedunt, paucis uerbis dimittat, aut si pluribus opus esse uideretur, in ecclesiam eas mittat ad edituum, ubi respondere ipsis poterit.

13 Obseruata semper ianua sit, clauis que in porta ne relinquatur; loca etiam portæ uicina munda ser-

seruet, & ut iuxta ianuam omnes summissa uoce loquantur curet.

14 Portas domus ante noctem claudet; exinde uero eas nullius causa aperiat, nisi de Prepositi, uel Rectoris expressa licentia, & antequam cubitum eat, claues eidem tradens, si quis foris maneat, illi renunciabit.

15 Nihil custodiendum a quoquam externo recipiat, absque Superioris iussu.

16 Quoties Medicus domum ingreditur, signum dabit campana, ut Minister adsit.

17 In Collegijs, in quibus scholæ externis aperiuntur, signum tintinabulo dabit pro initio lectionum, ac fine, & gymnasia statis temporibus aperiet, atque claudet, nisi horum cura alijs demandetur.

REGVLÆ CVSTODIS VESTIVM.

I **S**ERVARE debet omnem supellectilem, siue lineam, siue laneam, & quicquid ad indumenta, & calceamenta attinet, quæ diligenti cura, ut rem pauperum Christi custodiet.

F 2 Inuen-

2 Inuentarium rerum, quas ipse custodit, si alicuius momenti sint, in libro habeat, & seorsum scribat, quæ de nouo fiunt, addito die, mense, & anno, ut cum a Superiore iubebitur, possit sui muneris rationem reddere.

3 Vestes ordine dispositas seruet, & nouas, & integras a uetustioribus seiungat, & ne corrumpantur uideat; eas etiam aptandas, & resarciendas curet, ut decet religiosam paupertatem; quas uero non amplius usui nostrorum futuras iudicabit, eas Superiori ostendat, ut ille, quid de eis faciendum sit, statuatur.

In ex. c. 4.

§. 4. & p.

1. c. 4. §. 6.

4 Quæ singuli Nouitij domum attulerunt, ea alicubi separatim asseruabit, in scripto nomine eius, qui attulit, donec biennio expleto consueta uota Societatis emittat.

5 Singulis mensibus omnia domus uisitabit cubicula, ut ex Superioris arbitrio, si quid eis desit, suppleri possit; si quid etiam superfluum inuenerit, in uestiarum officina custodiatur.

a Can. 63.

iv. cong.

6 Inspiciat etiam, qui nam uestibus indigeant, ut superiori dicat, eiusque ordinem exequatur: eo uero inconsulto nihil cuiquam dabit: a coadiutores autem temporales sottanis plus dimidio palmo breuioribus, quam Sacerdotes, & pallio sottanis breuiori utantur.

7 Linei panni lotori, siue externus ille sit, siue domesticus, scripto numero dentur, & accipiantur.

Subu-

8 Subucula singulorum, quae statura induentium conuenire debent, signis particularibus internoscantur: ne permisceri contingat.

9 Pannos lineos omnes, quos utendos refectorij praefecto, coquo, alijsque ministris diuidet, numerato det, & recipiat.

10 Sabbati uespere linea munda per omnia cubacula distribuatur, dominica die mane ex iisdem cubaculis immunda colligatur, & an omnia, quae dederat, recipiat, animaduertat.

11 Aestiuo tempore lintheamina munda pro lectis decimoquinto quoque die, hiberno uero post tres hebdomadas distribuatur, ubi id fieri poterit.

12 Hec omnia custos uestium praestabit, nisi eius officium in magno aliquo collegio, aut domo in plures personas distribuere necesse sit.

R E G U L A E

EMPTORIS.

ILLIGENS sit in emendis ijs, quae ad quotidianum usum Superioris arbitrio domum comportanda sunt, eaque tempestiue dispensatori tradat: emat autem res bonas, & quam commodissimo pretio poterit, licet longius sint petendae.

F 3 Adno-

2 Adnotet pecunia summam, quam a Procuratore in dies accipiet, & quas in res eam expendet; & rationem ei quotidie reddat dati, & accepti: quid autem sequenti die empturus sit, a Ministro intelliget.

3 Curet, quantum poterit, eos, cum quibus aget, discretionem, ac modestiam adificare, & quatenus eius officium decet, religiosis uerbis in spiritu iuuare.

R E G V L A E
DISPENSATORIS.

---

1 **I**n rebus distribuendis ordinem superioris sequatur: & quamuis communitate aequalitatem inter omnes seruare debet, habeat tamen infirmorum rationem, prout ei fuerit praescriptum.

2 Vinum in mensa ponendum aqua temperabit, ubi, & quantum superiori uidebitur.

3 Quae ex mensis supersunt, diligenter conseruabit memor paupertatis, ut & domesticis, & externis pauperibus, iuxta ordinem superioris, usui esse possit.

4 Curam habeat conseruandi res ad uictum necessarias, quae ipsi committentur, clausasque custodiat, aduertens ne corrumpantur: quod si corruptionis sit.

fit periculum, superiorem admoneat. ut autem hæc melius obseruet, uisitet sepe penum, & alia loca ubi illa reconduntur.

5 Tam penum, quam reliqua omnia, quæ in eo sunt, munda habeat.

6 Antequam penitus absumentur cibi, qui dormi reconduntur, Superiorem admoneat, ut alij coëmi tempestiue possint.

7 Curet concinnanda dolia, & purganda, cum opus est, ad nouum uinum infundendum: cuius rei, cum tempus impendet, Superiorem admonebit.

REGVLAE PRAEFECTI REFECTORII.

I VRET refectorium, & quæ eius usibus seruiunt, omnia esse quam mundissima.

2 Ne aqua manibus abluendis, aut mantilia ex tergendis desint, aduertat: horum autem (quæ bis in hebdomada saltem mutabuntur) alia sacerdotibus, alia non sacerdotibus destinata erunt.

3 Mappæ singulis saltem hebdomadis semel, mantilia uero, quæ singulis singula seruient, bis munda ponentur: omnia autem lintea numerato & accipiat, & reddat.

F 4 Cu-

4 Curet, ne uasa, & cetera in refectorio necessaria desint, & ut quam maxime munda sint: cultellos autem frequenter acuerere faciat.

5 Paruam mensam paratam habeat.

6 Signum campana temporibus suis dabit conueniendi ad primam, & secundam mensam, sed ante primum pulsus, (qui quarta parte hora secundum precedat) a coquo intelligat, an sint omnia parata.

7 Mensa rebus necessarijs parata esse debent, cum campana signum primo dabitur, quae autem ad potum pertinent, circa secundum signum apponantur, & aquae, ac uini uasa supra orbis collocentur.

8 Sit certus locus ijs, qui cura infirmarij subsunt quibus nihil, nisi quod ab eo perscriptum erit, apponat: ita tamen, ut sacerdotum locus a non sacerdotum distinctus sit. seruet autem cum omnibus aequalitatem, nisi secus necessitatis causa esset a superiore monitus sine cuius arbitrio, neque ientaculum, neque aliud quicquam ulli concedet.

9 Priusquam e mensa surgatur, inferantur orbis aliquod in mensam, ut quisque locum suum mundet. quamprimum uero pro secunda preparata omnia habuerit, signum campana dabit, providebitque ne desint, qui ministrare debent.

10 Quae ex mensis supersunt, colliget, atque illi tradet, ad quem id ex officio pertinet, siue coquus

is,

is, siue dispensator sit.

11 Nomina eorum, qui domi tam in refectorio, quam extra uestuntur, in quadam tabula habeat, & eos, qui cibum cepere, notabit, ut intelligat, quinam supersint, & coquum qui portiones distribuit, commones faciet.

12 Mensis expeditis mappas plicabit, uerretque refectorium, & si quis inter comedendum silentium non seruauerit, aut aliquid minus modestum fecerit superiori significabit.

17 Sabbati uespere Ministrum roget, qui nam in prima, & secunda mensa sequenti hebdomada tum ministraturi, tum lectores futuri sint, eosque faciat certiores.

14 Catalogum habeat rerum omnium, quae in refectorio seruiunt, ut cum ratio ab eo requiretur, in promptu sit, & in loco ad id designato eas custodiat.

15 Ad finem recreationis, quae una hora post primam mensam, altera post secundam a prandio, & a caena durare debet, distincta signa campana dabit.

R E G V

REGVLAE COQVI.

I **N** ijs omnibus, quæ ad suum munus pertinent, munditiam seruet ipse, & ab alijs seruandam curet, deique operam, ut omnia recte, & opportune parentur, ea præsertim, quæ ad ægrotos pertinent.

2 Carnes, pisces, & alia, quæ ad mensam portanda sunt, dum secat, & distribuit, digitis minime contrectet, sed fuscinula, aut cultello ad eam rem utatur.

3 Semihora, aut saltem quarta horæ parte, ante quam in mensa sit sedendum, præparati cibi omnes esse debent.

4 Circa qualitatem, & quantitatem portionum ordinem a Superiore datum sequetur.

5 Coquere, aut aliud quippiam pro aliquo particulari parare neminem sinet, neque ipse faciet sine Superioris facultate, infirmario tantum excepto.

6 Scriptum in codice habeat catalogum rerum omnium, quarum est usus in coquina, quas ipse seruare debet.

7 Diligenter aduertat, ne plura, quam necessaria sint, ligna comburantur: hanc similiter diligentiam in rebus, quas consumit, adhibebit, ne quid non necessarium insumatur, ut religiosam paupertatem

tatem decet.

8 Quæ ex mensa supersunt, eique traduntur, conseruabit memor paupertatis, ut & domesticis, & externis pauperibus usui esse possint, iuxta ordinem Superioris.

9 Si quem haberet adiutorem, curet, ut eum uerbo, & exemplo suo ædificet, præsertim nouitios.

R E G V L A E EXCITATORIS.

IEDIA saltem horæ parte ante cæteros cubitum eat, eodemque temporis spatio ante alios mane surgat, & hora constituta campanam pulset, statimque ad omnia cubicula lumen deferens cunctos excitet, quod ut certius, & melius præstare possit, horologium excitatorium a Superiore habeat.

2 Quartæ horæ parte ab excitatione elapsa, cubicula rursus inuisat, ac si quos nondum surrexisse comperiat, superiori nunciet.

3 Post aliam quartam horæ partem ad orationem pulsabit, ita ut ab excitatione ad orationis usque initium semihora intercedat: absoluto uero tempore orationi deputata, finis signum dabit.

Si

PAR. 3. c. 2.
§. 2. & lit.
E. & par.
4. c. 10. §. 9.

4 Si quorum opera indigebit propter multitudinem eorum, quos excitare, aut uisitare debet, eos a Superiore petet, quos seruare easdem regulas curabit: si qui autem debiles, aut ualitudinarij erunt, eos iuxta ordinem Superioris excitabit.

5 Si quem uideret communem illam regulam minus obseruantem, qua omnes decenter cooperi dormire iubentur, Superiorem monebit.

REGVLAE NOCTV
C V B I C V L A
V I S I T A N T I S.

p. 4. t. 10.

§. 3.

a p. 3. cap.

2. §. 2.

HORA a Superiore praescripta ad nocturnum conscientiae examen pulsabit, a transactoque quadrante signum dabit ad cubandum.

2 Elapsa quarta hora parte a cubandi signo, singula cubacula adibit, & an omnes ad lectum se receperint, ac lucernas extinxerint, uidebit: si quos inuenierit extra lectum, aut qui lucernas non extinxerint, Superiori renunciabit.

DE

DE OBEDIENTIAE VIR

tute Epistola N. P. Ignatij.

IGNATIVS LOIOLA

fratribus Societatis IESV, qui sunt
in Lusitania gratiam, & amo-
rem Christi Domini
sempiternum.

MAGNAM animi uoluptatem capio fra-
tres in Christo carissimi, con assertur
ad me, quam acri studio, conatuque
ad summam uirtutis, ac diuini obse-
quij perfectionem enitamini, beneficio illius, qui
uos ut ad hoc uite institutum uocauit, sic in eodem
pro sua clementia retinet, dirigitq; ad beatum finē,
ad quem, qui sunt ab ipso electi, perueniunt. Atque
ego sane cum uos omnibus donis ornamentisque spi-
ritalibus perfectos, tum uero (quod alias ex me co-
gnouistis) in primis obedientia uirtute prestantissi-
mos esse cupio: idque non solum ob eximia que-
dam, ac singularia eius bona, qua tot, tamque illu-
stribus sacrarum literarum testimonijs, atq; exem-
plis, in testamento aequo nouo, ac ueteri comproban-
tur, sed etiam quod (ut est apud sanctum Grego-
rium) Obedientia sola uirtus est, qua uirtutes cate-

Lib. 35.
moral. ca.
10.

125

ras menti inserit, insertasque custodit. Hæc dum flo-
 ruerit flore bunt proculdubio reliquæ, edentque fru-
 ctus, quales & ego in animis uestris exopto, &
 suo iure postulat is, qui humanum genus negle-
 ctæ obedientiæ scelere afflictum, ac perditum sa-
 lutari ipsemet obedientiâ reparauit, Factus obe-
 diens usque ad mortem, mortem autem crucis.
 Ab alijs religiosis ordinibus facilius patiamur
 superari nos ieiunijs, uigilijs, & cætera uicinis, cul-
 tusque asperitate, quam suo quique ritu, ac discipli-
 na sancte suscipiunt. uera quidem, ac perfecta obe-
 dientia, abdicationeque uoluntatis, atque iudicij
 maxime uelim fratres carissimi esse conspicuos, qui-
 cunque in hac Societate Deo Domino nostro deser-
 uunt, eiusdemque Societatis ueram, germanam
 que sobolem hac quasi nota distingui, qui nunquam
 intueantur personam ipsam, cui obediunt, sed in ea
 Christum Dominum, cuius causa obediunt. Si qui-
 dem Superiori, nec si prudentia, bonitate, cateris-
 ue quibuslibet diuinis donis ornatus, instructusq;
 sit, propterea obtemperandum est, sed ob id solum,
 quod uices gerat Dei, eiusdemque auctoritate fun-
 gatur, qui dicit, Qui uos audit, me audit, & qui
 uos spernit, me spernit; nec contra siue consilio,
 aut prudentia minus ualeat, quidquam iccirco de
 obedientia remittendum, quatenus ille Superior est;
 quando illius personam refert, cuius sapientia fal-
 li non potest; supplebitque ipse, quicquid mini-
 stro

Ad Thi-
lipp. 2.

11

Inc. 10.

stro defuerit; siue probitate, alijsque ornamentis careat, siquidem disertis uerbis Christus Dominus cum dixisset: Super Cathedram Moysi sederunt Scribae, & Pharisei, protinus addidit, omnia ergo, quaecumque dixerint uobis seruate, & facite: secundum opera uero eorum nolite facere. Quocirca sedulo uos in eam curam, atque exercitationem incumbere cupio, ut Christum Dominum in Superiore quolibet agnoscere studeatis, in eoque diuinae Maiestati reuerentiam, atque obedientiam summam cum religione prestare. Quod uobis minus mirum uidebitur, si animaduerneritis praeceptum esse ab Apostolo, ut Superioribus etiam secularibus, ethnicisque pareamus, ut Christo, ex quo omnis potestas bene instituta descendit: sic enim scribit ille ad Ephesios, Obedite dominis carnalibus cum timore, & tremore in simplicitate cordis uestri, sicut Christo, non ad oculum seruientes, quasi hominibus placentes, sed ut serui Christi facientes uoluntatem Dei ex animo cum bona uoluntate seruientes sicut D O M I N O, & non hominibus. Atque hinc existimare poteritis ipsi, cum se religiosus quispiam regendum, ac moderandum alteri tradidit, non solum ut Superiori, sed etiam nominatim ut Christi partes agenti; quo illum loco apud animum suum habere, utrum ut hominem, an ut Christi uicarium debeat intueri. Iam uero illud etiam uobis clare compertum esse, ac in animis uestris penitus

Math. 23

111

Cap. 6.

111

nitus insidere uehementer cupio: infirmam, & ualde
 imperfectam esse primam illam obedientie formam,
 que mandata duntaxat opere exequitur; nec uirtu-
 tis nomine dignam, nisi ad alterum gradum ascen-
 dat, qui uoluntatem Superioris suam efficit, & cum
 eaita concordet, ut non solum in effectu executio
 appareat, uerum etiam in affectu consensio: sicque
 idem uelut uterque, idem nolit. Atque propterea
 in sacris literis legimus, Melior est obedientia, quã
 uictime, si quidem (ut S. Gregorius docet) Per ui-
 ctimas aliena caro, per obedientiam uero uoluntas
 propria mactatur. que quidem pars animi, quoniam
 est adeo prestans, sic fit, ut eius oblatio Domino,
 ac Creatori Nostro per obedientiam facta magni sit
 aestimanda. Quanto in errore, quamque periculoso
 ueisuntur non dico solum ijs, qui in ijs, que ad car-
 nem, & sanguinem pertinent, sed illi etiam, qui in
 rebus alioquin admodum sanctis, ac spiritalibus,
 ut ieiunijs, precationibus, alijsue quibusuis pietatis
 operibus, fas putant a prescripto Superioris ac uo-
 luntate discedere. Audiant quod sapienter adnotat
 Cassianus in Collatione Danielis Abbatis: unum
 sane inquit, atque idem inobedientie genus est, uel
 propter operationis instantiam, uel propter otij de-
 siderium senioris uiolare mandatum: tamque dispen-
 diosum est, pro somno, quam pro uigilia, Monaste-
 rij statuta conuellere: tantum denique est Abbatis
 transire preceptum, ut legas, quantum si contem-

nas,

2. Reg. 15.
 Lib. 35.
 moral. 6.
 10.

Coll. 4.
 cap. 10.

nas, ut dormias. Sancta fuit actio Marthæ, sancta contemplatio Magdalene, sancta penitentia & lacrimæ, quibus pedes Christi Domini rigabantur: sed hæc omnia nimirum oportuit fieri in Bethania, quam uocem domum obedientiæ interpretantur, ut ea re, quemadmodum ait S. Bernardus, nobis significare uoluisse Dominus uideatur, Nec studium bonæ actionis, nec otium sanctæ contemplationis, nec lacrimam penitentis extra Bethaniam illi accepta esse potuisse. Quo circa uoluntates uestras, fratres carissimi, quoad eius fieri potest, omnino deponite: libertatem conditori uestro, quam uobis ipsemet elargitus est, in eius ministris libere tradite, ac dicite: nolite exiguum uestri arbitrj fructum putare, quod liceat uobis illud, a quo id accepistis, eidem per obedientiam plene reddere: quod cum facitis, non modo non perditis ipsum, uerum etiam augetis, atque perficitis, quippe qui uestras omnes uoluntates certissima rectitudinis regula moderemini uoluntate diuina, quam uidelicet interpretatur is, qui uobis Dei nomine præsidet. Itaque diligenter illud etiam cauendum est, ne Superioris ullo umquam tempore uoluntatem (quam ducere pro diuina debetis) ad uestram detorquere nitamini: id enim esset non uestram diuinæ conformare, sed diuinam uestræ uoluntatis norma regere uelle, eiusdem diuinæ sapientiæ ordinem inuertentes. Sane quam magnus est error, & quidem eorum, quos

In sermo.
ad milit.
templ.
cap. 3.

VI

VII

G amor

In Sermo.
de trib. or-
din. eccles.
ad patres
in cap.

VIII

amor sui obcecavit, obedientes existimare sese, cum Superiorem ad id, quod ipsimet uolunt, aliqua ratione pertraxerint. Sanctum Bernardum in hac re præclare exercitatum audite, Quisquis, inquit, uel aperte, uel occulte satagit, ut quod habet in uoluntate, hoc ei spiritualis pater iniungat, ipse se seducit, si forte sibi quasi de obedientia blandiatur: neque enim in ea re ipse Prælato, sed magis ei Prælati obedit. Quæ cum ita sint: quisquis ad obedientiæ uirtutem uelit peruenire, oportet ad hunc secundum obedientiæ gradum ascendat, ut Superioris non solum iussa exequatur, sed etiam eius uoluntatem suam faciat, seu potius suam exuat, ut diuinam a Superiore expositam induat. Qui uero se totum penitus immolare uult Deo, præter uoluntatem, intelligentiam quoque, qui tertius & summus est gradus obedientiæ, offerat necesse est: ut non solum idem uelit, sed etiam ut idem sentiat, quod Superior, eiusque iudicio subiiciat suum, quoad potest deuota uoluntas intelligentiam inflectere. Quæ uis animi tamen si non ea, qua uoluntas pollet, libertate prædita est, atque ipsa natura fertur eius assensus in id, quod sibi ueri speciem præbet; tamen multis in rebus, in quibus uidelicet cognita ueritatis euidentiâ uim illi non infert, potest uoluntatis pondere in hanc potius, quam in illam partem inclinari. quæ res cum incidunt, debet, quisquis obedientiam profitetur, inclinare sese in sententiam superioris: etenim cum obedi-

obedientia sit quoddam holocaustum, quo totus homo sine ulla proorsus imminutione Conditori suo, ac Domino per manus ministrorum in caritatis igne immolatur, cumque sit eadem renunciatio quaedam integra, per quam omni suo iure sponte decedit religiosus, ut diuinæ providentiæ Superioris ductu gubernandum, ac possidendum ultro sese addicat, ac mancipet, negari non potest, quin obedientia comprehendat non solum executionem, ut imperata quis faciat, & uoluntatem, ut libenter faciat, sed etiam iudicium, ut quæcunque Superior mandat, ac sentit, eadem inferiori & recta, & uera esse uideantur, quatenus, ut dixi, ui sua potest uoluntas intelligentiam flectere. *V*imam hanc mentis, ac iudicij obedientiam, ita & intelligerent homines, & exercerent, ut grata Deo est, ac omnibus, qui in religione uiuunt, necessaria. Nam ut in corporibus, globisque caelestibus, ut alius alium afficiat, moueatque requiritur, ut certa quadam conuenientia, ac ordine inferior orbis superiori subiiciatur, sic in hominibus, cum alter alterius auctoritate mouetur, quod per obedientiam fit, oportet, ut is, qui ab alterius nutu pendet subseruiat, & obsecundet, ut uirtus ab imperante ad eum deriuetur, & insuat. Hæc autem obtemperandi, obsecundandique ratio constare non potest, nisi uoluntas, ac iudicium inferioris cum Superioris uoluntate, ac iudicio congruat. Iam uero si finis, &

causa obedientiae spectatur quemadmodum uoluntas, ita & iudicium in eo, quod nobis conuenit, decipi potest. ergo sicuti ne uoluntas erret, cum Superioris uoluntate coniungitur, sic intelligentia, ne fallatur, ad Superioris intelligentiam conformanda

Prover. 3. est. Ne inuitaris prudentiae tuae, Sacrae literae mo-
nent, atque in rebus etiam humanis censent sapientes, uere prudentis esse sua ipsius prudentia minime fidere, praesertim in rebus suis, quarum homines animo per turbato fere boni iudices esse non possunt. Quod si in rebus nostris, alterius, etiam non superioris, iudicium, atque consilium nostro anteponendum est, quanto magis ipsius Superioris, cui nos, ut Dei uicem gerenti, ac diuinae uoluntatis in-

X

terpreti moderandos tradidimus. In causis uero, personisque spiritalibus eo maior etiam cautio proculdubio est necessaria, quo grauius est spiritalis uicium, cum sine frenis consilij discretionisue in ea decurritur. qua de re commode Cassianus in Collatione Abbatis Moysi, ait, Nullo alio uitio, tam praecipitem diabolus monachum pertrahit ad mortem, quam cum eum neglectis consilij seniorum, in suo iudicio persuaserit, ac definitione, doctrinae confidere. Praeterea nisi haec obedientia iudicij existat, fieri non potest, ut uel consensus uoluntatis, uel executio talis sit qualem esse oportet: natura enim ita comparatum est, ut animi nostri uires, qua appetitiua dicuntur, sequantur apprehensi-

Coll. 2. ca.

11.

hensuas, & nisi adhibita ui, uoluntas, iudicio repugnante, diu obtemperare non poterit. Quod si forte quis aliquo temporis spatio obediat per communem illam apprehensionem, qua censetur perperam etiam precipienti parendum esse, certe id stabile, ac fixum esse non potest, atque ita perseverantia deficit, uel saltem obedientia perfectio, quæ in prompte, & alacriter obediendo consistit, non enim ibi potest esse alacritas, ac diligentia, ubi est animorum, sententiarumque dissensio. perit etiam exequendi studium, & celeritas, cum ambigitur, expediat nec ne facere quod iubemur, perit celebris illa obedientia cæca simplicitas, cum apud nos ipsos in questionem uocamus recte ne precipiatur, an secus, atque etiam fortasse damnamus Superiorem, quod ea mandat, quæ nobis non ita incunda sunt. perit humilitas, quoniam, & si ex altera parte paremus, ex altera tamen nosmetipsos Superiori præferimus: perit in rebus arduis fortitudo, denique (ut summam complectar) uirtutis huius uis omnis ac dignitas; succedunt autem in eorum locum dolor, molestia, tarditas, lassitudo, obmurmurationes, excusationes, aliaque uitia non sane leuia, quibus obedientia pretium, ac meritum prorsus extinguitur. Itaque sanctus Bernardus, de ijs, qui grauiter ferunt imperata minus sibi suauiua, sic ait. Hoc si moleste cæperis suscinere, si diiudicare Prælatum. si murmurare in corde;

G 3 etiam

Serm. 3. de
Circumci-
sione.

etiam si exterius impleas, quod iubetur, non est hæc uirtus patientiæ, sed uelamentum malitiæ.

X I

Quod si pax, & tranquillitas animi queritur: certe hac non fructur is, qui habet intra sese causam perturbationis, atque tumultus, dissensionem uidelicet iudicij proprij ab obedientiæ lege. Atque iccirco, tuenda concordia causa, quæ socie-

Rom. 15.

1. Cor. &

2. c. 13.

Philipp. 2.

tatis omnis est uinculum, tantopere hortatur Apostolus, ut idipsum omnes sapiant, & dicant, nimirum ut consentientibus & iudicijs, & uoluntatibus mutuo foveantur, & conseruentur.

Iam si unum eundemque oportet esse membrorum sensum, & capitis, facile cernitur utrum sit æquius, caput membris, an membra capiti consentire. Atque ex his quidem, quæ dicta, sunt hæctenus, satis apparet obedientia iudicij

X II

quam sit necessaria. Quam uero sit eadem ipsa perfecta, grata que Domino inde primum ostenditur, quod per eam præstantissima pars hominis, ac pretiosissima Domino consecratur: deinde quod obediens ita sit holocaustum uiuum, gratumque Maiestati diuinæ, cum nihil suimet omnino retineat: postremo quod magna est huius certaminis difficultas, frangit enim sese Dei causa obediens ipsemet, resistitque, naturali pro-
pensione, quæ omnibus hominibus insita est ad suam complectendam, sequendamque sententiam.

Ex his igitur rebus efficitur, ut obedientia tamen sit

pro-

proprie uoluntatem perficere uideatur, quippe quæ reddit ad nutum Superioris promptam, ac paratam, nihilominus ad intelligentiam quoque ipsam, ut diximus pertinere debeat, eamque inducere ad sentiendum idipsum, quod sentit Superior: sic enim fiet, ut omnibus connixi uiribus, & uoluntatis, & intelligentiæ ad executionem celerem, atque integram ueniamus. Videor mihi uos fratres carissimi audire dicentes: de uirtutis quidem huiusce necessitate iam non ambigere, illud uero, ut cognoscatis uehementer optare, quo pacto ad eius perfectionem peruenire possitis. Huic ego quæstioni cum Sancto Leone, ita respondeo. Nihil arduum est humilibus, & nihil asperum mitibus, modo non desit uobis humilitas, non desit mansuetudo, non utique deerit Deo benignitas ad uos adiuuandos, ut quæ sibi promisistis, ea præstare possitis animo non solum æquo, sed etiam libenti. Præterea uobis tria nominatim propono, quæ ad obedientiam iudicij comparandam multum iuuant. Primum illud est ut, quemadmodum initio dixi, non intueamini in persona Superioris hominem obnoxium erroribus, atque miserijs, sed Christum ipsum, qui est sapientia summa, bonitas immensa, caritas infinita, qui nec decipi potest, nec uos uult ipse decipere. & quoniam conscij uobismet estis, uos Dei amore iugiter obedientiæ subiisse, ut in superioris uoluntate sequenda, uoluntatem diuinam

XIII

Serm. 5.
de Epiphania.

XIV

certius sequeremini; nolite dubitare, quin pergat
 fidelissima Domini caritas, eorum ministerio, quos
 uobis praefecit, uos deinceps gubernare, & rectis
 itineribus ducere. Itaque Superioris uocem, ac ius-
 sa non secus, ac Christi uocem excipite, siquidem
 Apostolus etiam in hanc sententiam scribens ad Col-
 lossenses, cum ad obtemperandum Praepositis subditos
 ad hortatur, ait, Quodcunque facitis ex animo ope-
 ramini sicut Domino, & non hominibus, scientes,
 quod a Domino accipiatis retributionem heredita-
 tis, Domino Christo seruite. Sanctus uero Ber-
 nardus; siue Deus (inquit) siue homo uicarius
 Dei mandatum quodcunque tradiderit, pari profe-
 cto obsequendum est cura, pari reuerentia deferen-
 dum; ubi tamen Deo contraria non praecipit homo.
 Atque ita si non hominem externis oculis, sed
 Deum inspexeritis internis, haud sane graue fue-
 rit uobis uoluntates uestras, atque iudicia confor-
 mare ad eam regulam actionum uestrarum, quam
 ipsimet elegistis. Altera est ratio, ut quod Superior
 mandat, uel sentit defendere semper apud animos
 uestros studiose nitamini, improbare autem nequa-
 quam, atque ad eam ipsam rem proderit bene ani-
 matos, affectosq; esse ad id omne, quod ipse iusserit:
 sic enim fiet, non solum ut sine molestia, sed etiam
 ut cum uoluptate letitiaque pareatis: nam (ut est
 apud Sanctum Leonem) Non diu ibi necessitate
 seruitur, ubi diligitur quod iubetur. Postrema su-
 biiciendi

Cap. 3.

In tract.
 de precep.
 & dispen-
 sat.

XV

Serm. 4.

XVI de ieiunio

bijciendi iudicij ratio est cum facilior, tutiorque, tum etiam apud sanctos Patres in more posita, ut statuatis uobiscum ipsi, quidquid Superior precipit, ipsius Dei præceptum esse, & uoluntatem, atque ut ad credenda, quæ catholica fides proponit, toto animo assensuque uestro statim incumbitis: sic ad ea facienda quæcunque Superior dixerit, cæco quodam impetu uoluntatis parendi cupide sine ulla prorsus disquisitione feramini. sic egisse credendus est Abraham, filium Isaac immolare iussus: sic noui testamenti tempore aliqui e sanctis Patribus ijs, quos commemorat Cassianus, ut Ioannes Abbas, qui, quod erat ei imperatum, non reputabat utile ne esset, an inutile; ut cum aridum lignum tanto, ac tam diuturno labore per annum irrigauit; nec utrum fieri posset, nec ne, ut cum conatus est tam ex animo ingens saxum solus dimouere loco, quod ne multi quidem simul homines impellere potuissent, quod obedientiæ genus ipsis interdum miraculis diuinitus comprobatum uidemus, nam (ut alios taceam, quos ipsi non ignoratis) Maurus S. Benedicti discipulus, mandato Superioris lacum ingressus, nec mersus est: alius quidam a Superiore iussus leenam ad se ducere, illam cepit, atque perduxit. Est igitur hæc ratio subijciendi proprii iudicij, ac sine ulla questione sanciendi, & collaudandi apud se quodcunque Superior iusserit non solum sanctis uiris usitata, sed etiam perfectæ obedientiæ studiosis imitanda omnibus in rebus,

Septimi
mensis.

Gen. 12.

Lib. 4.

cap. 24.

& 26.

Greg. 2.

dialog.

cap. 7.

In uitis

Patrum

a par. lib.

de obed.

XVII

bus, quæ cum peccato manifesto coniunctæ non sunt. Nec tamen iccirco uetamini, si quid forte uobis occurrat a Superioris sententia diuersum, idque uobis (consulto suppliciter Domino) exponendum uideatur, quominus id ad Superiorem referre possitis: uerum in hac re, ne uos amor uestri, iudiciumque decipiat, illa cautio est adhibenda, ut animo sitis, & ante, & post relationem æquissimo, non solum quod pertinet ad eam rem, de qua agitur, uel suscipiendam, uel deponendam, sed etiam ad approbandum, rectiusque putandum quidquid Superiori placuerit.

Atque hæc quæ de obedientia diximus, æque priuatis erga proximos Superiores, atque Rectoribus, Prepositisque localibus erga Prouinciales, Prouincialibus erga Generalem, Generali denique erga illum, quem Deus ipsi præfecit, nempe suum in terris Vicarium, obseruanda sunt, sic ut & ordinum perfecta distinctio, ac proinde pax retineatur, & caritas: sine qua nec Societatis nostræ, nec alterius cuiuslibet Sodalitij posset re-
 1111
 3ap. 2.

ta gubernatio conseruari. Nimirum hoc modo prouidentia illa diuina disponit omnia suauiter, infima per media, media per summa suos ad fines cuncta perducens. Hinc illa uidelicet in Angelis unius hierarchiæ ad aliam subordinata series, hinc & caelestium, & aliorum omnium, quæ cientur corporum certis locis, ac sedibus inter

se se

sese apta connexio, quorum conuersiones, ac mo-
 tus ab uno mouente supremo gradatim omnes uf-
 que ad infimos rite proueniunt. Idem in terris
 cum in omni ciuitate bonis instituta legibus, tum
 uero in hierarchia Ecclesiastica cernitur, cuius
 omnia membra, & functiones ab uno Generali
 CHRISTI Domini nostri Vicario deriuantur,
 & quo accuratius hæc dispositio, & collocatio,
 custoditur, eo rector est gubernatio, & melior.
 contra uero huius ordinis negligentia quam gra-
 uia incommoda multis hominum Societatibus im-
 portentur, nemo non uidet. Atque iccirco in
 hac, cuius mihi nonnullam procuracionem, ac
 curam Dominus tradidit, tam diligenter hanc uir-
 tutem exerceri, uigereque percipio, quasi in ea
 Societatis nostre bonum, ac salus uniuersa con-
 sistat. Quæ cum ita sint, ut unde exorsa est ibi-
 dem terminetur epistola, uos ego per Christum
 Dominum nostrum obtestor, qui sese nobis non
 modo præceptorem, sed etiam exemplar præbuit
 obedientiæ, ut ad eam uirtutem toto pectore in-
 cumbatis, & gloriosæ uictoriæ appetentes atque
 auidi, nosmetipsos superare, idest excelsiorem &
 difficiliorem animi partem, uoluntatem dico, at-
 que iudicium expugnare, & subijcere studeatis,
 quo Dei Domini N. solida ueraque cognitio, at-
 que amor uestros ad se animos penitus trahat,
 totoque uite huius, & quasi peregrinationis cur-
 riculo

XVIII

riculo usque eo gubernet, ac regat, dum uos de-
 mum aliosque complures uestra opera exemplo
 que adiuos ad ultimum & felicissimum finem,
 nimirum ad beatitudinem sempiternam perdu-
 cat. Vestrīs ad Deum precibus me ualde com-
 mendo.

ROMA. VII. KAL. APRILIS.

M. D. LIII.

QUONIAM OMNIPOTENS sempiternus Deus
Ego licet
undecunque diuino tuo conspē-
ctu magnissimus, fretus tamen pietate, ac
misericordia tua infinita, & impulsus tibi ser-
uendi desiderio; Voueo coram sacratissima
Virgine MARIA, & curia tua caelesti uniuersa,
Diuinæ Maieſtati tuæ, PAUPER-
TATEM, CASTITATEM, & OBEDIEN-
TIAM perpetuam in Societate IESV: & pro-
mitto eandem Societatem me ingressurum,
ut uitam in ea perpetuo degam, omnia intel-
ligendo iuxta ipsius Societatis Constitutio-
nes. A tua ergo immensa Bonitate, & Cle-
mentia per IESV CHRISTI sanguinem,
peto suppliciter, ut hoc holocaustum in o-
dorem suauitatis admittere digneris; & ut
largitus es ad hoc desiderandum, & offeren-
dum, sic etiam ad explendum, gratiam ube-
rem largiaris. Amen.

HOMINES mundo crucifixos, & quibus mundus ipse sit crucifixus, uitæ nostræ ratio nos esse postulat: Homines, inquam, nouos, qui suis se affectibus exuerint, ut Christum induerent, sibi mortuos, ut iustitiæ uiuerent. Qui, ut D. Paulus ait, in laboribus, in uigilijs, in ieiunijs, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in Spiritu sancto, in caritate non ficta, in uerbo ueritatis se Dei ministros exhibeant: & per arma iustitiæ a dextris, & a sinistris, per gloriam, & ignobilitatem, per infamiam, & bonam famam, per prospera denique, & aduersa magnis itineribus ad cælestem patriam & ipsi contendant, & alios etiam, quacunq; possunt ope, studioque compellant maximam Dei gloriam semper intuentes. Hæc est summa, hic scopus nostræ Congregationis.

CATALOGVS

PROVINCIA RV M

SOCIETATIS IESV,

& Collegiorum ac Domorum, Sociorumq; , qui in vnaquaque Prouincia sunt.

IN ITALIA PROVINCIAE

Q V I N Q V E

PROVINCIA ROMANA.

ROMAE

Domus professa
Collegium Romanum
Collegium pœnitentiariæ
Domus probationis
Collegium Germanicum
Collegium Anglorum
Seminarium
Residentia Tusculana

} Lauretanum
 } Florentinum
 } Senense
Collegium } Perusinum
 } Maceratense
 } Tiburtinum
 } Ricinetense
 } Amerinum inchoatum

Sunt in hac prouincia

Socij. 479.

} Collegium Romanum
 } Collegium penitenciarum
 } Domus probationis
 } Collegium Germanicum
 } Collegium Anglicum
 } Seminarium
 } Religioſa Italiana

ROMAE

PROVINCIA SICVLA.

- Messanae { Collegium.
 Domus probationis.
 { Panormitanum.
 Syracusanum.
 Catanense.
- Collegium { Montis Regalis.
 Biuonense.
 Calactense.
 Rhiginum.

Sunt in hac prouincia
 Socij 269.

PROVINCIA NEAPO-
LITANA.

- Neapoli { Domus professa.
 Collegium Neapolitanum.
 { Catacense.
- Collegium { Nolanum cum Nouitiatu.
 Aletinum.
 Cirinolanum.

Sunt in hac prouincia
 Socij 167.

PROVINCIA MEDIO-
LANENSIS.

Mediolani { Domus professa.
Collegium Breranum.

Collegium Ianuense.

Collegium Taurinense.

Collegium Comense.

Domus probationis Aronæ.

Sunt in hac prouincia
Socij 184.

PROVINCIA VENETA.

Domus Professa Venetijs.

{ Patauinum.
Ferrariense.
Bononienſe.
Brixienſe.
Collegium { Foroliuienſe.
Mutinenſe.
Parmenſe.
Veronenſe.

Domus probationis Nugularæ.

Sunt in hac prouincia
Socij 202.

IN LV SITANIA

PROVINCIA VNA.

- Olisipponæ { Domus professã cum nouitijs.
 Collegium D. Antonij.
- Collegium { Conimbricense cum Nouitiatu.
 Eburense cum Nouitiatu.
 Portuense.
 Bracarense.
 Bragantinum.
 Angrense.
 Funchalense.
- Residentia { In S. Finz.
 Canalenfis.
 Angolana.

Sunt in hac prouincia

Socij 524.

IN INDIA ORIENTALI

PROVINCIA VNA.

Collegium { Goanum.
 { Cocinense.
 { Bazainense.
 { Salfettanum.
 { Malacense.
 { Bungenſe in Iaponia.

Residentia { Chorana.
 { D. Thomæ.
 { Damanenſis.
 { Tannenſis.
 { Bandoranenſis.
 { Caulana.
 { Trauancori.
 { Commorinenſis.
 { Manarenſis.
 { Sinenſis.
 { Aethiopica.
 { Ambrinenſis.
 { Sanctæ Trinitatis.

Iaponenſes { Meacenſis.
 { Emurenſis.
 { & alia quædam.

Sunt in hac prouincia
 Socij 236.

IN BRASILIA PRO-
 .ROVINCIA VNA.

Collegium	{	Bayacense.
		Fluminis Ianuarij.
		Pornambucense.
Residentia	{	Portus securi.
		Spiritus sancti.
		Sancti Vincentij.
		Piratiningensis.
		Illearum.

Sunt in hac prouincia
 Socij. 124.

IN HISPANIA

PROVINCIAE QVATVOR.

PROVINCIA TO-
LETANA.

Domus Professa Toletana.

{ Complutense.

| Oropesanum.

| Ocaniense.

| Madritanum.

| Placentinum.

Collegium { Conchense.

| Belmontense.

| Sicuritanum.

| Carauacense.

| Huetense.

{ Murcianum.

Domus Probationis Villaregiensis.

Domus probationis Naualcarnera.

Suunt in hac prouincia

Socij 464.

PROVINCIA CA-

STELLANA.

Vallisoleti { Domus professa.
 Collegium Vallisoleti.

Domus professa Burgensis.

Collegium { Salmanticense.
 Medinense cum Nouitiatu.
 Segobienſe.
 Pallentinum.
 Abulense.
 Lucronienſe.
 Onnatense.
 Montis regalis.
 Legionense.
 Bellimarenſe.
 Numantinum.
 Compoſtellanum.
 Ouetenſe.

Domus probationis Villagarſiæ.

Sunt in hac prouincia
 Socij 476.

PROVINCIA A R A -
G O N E N S I S .

Valentiæ { Domus Professa.
          { Collegium Valentianum.

                  { Barchinonense.
Collegium { Gandiense.
              { Cæsaraugustanum.
              { Maioricense.

Domus probationis Terraconensis.

I N S A R D I N I A .

Collegium { Sassaritanum.
              { Calaritanum.
              { Busaquense.

Sunt in hac provincia
Socij 259.

PROVINCIA BOETICA.

Hispali } Domus professa.
 } Collegium Hispalense.

{ Triguereuse.

{ Gaditanum.

{ Marcenense.

{ Cordubense.

Collegium } Montelanum cum Nouitiatu.

{ Granatense.

{ Vaezanum.

{ Malacense.

{ Zerense.

Sunt in hac prouincia
 Socij 273.

IN INDIA OCCIDEN-
TALI

PROVINCIAE DV AE
PROVINCIA PER VANA.

Collegium	{	Limense.
		Cuschense.
		Ciuitatis Pacis.
Residentia	{	Potosina.
		Sancti Iacobi.
		Xuli.
		Panamana.

Sunt in hac prouincia
Socij 84.

PROVINCIA MEXI-
CAN A.

Mexici	{	Collegium Mexicanum.
		Domus probationis.
Collegium	{	Mechoacanum.
		Guaxacanum.
		Angelopolitanum.
Residentia		Hauana.

Sunt in hac prouincia
Socij 76.

IN GALLIA
PROVINCIAE DVAE.

PROVINCIA FRANCIAE.

Collegium { Parisiense.
Mulsipontanum.
Billoniense.
Niuernense.
Burdegalense.
Virdunense cum Nouitiatu.
Moriacense.
Bituricense.

Sunt in hac prouincia

Socij 244.

PROVINCIAE AQVITANIAE

Collegium { Lugdunense.
Tolosanum.
Turnonense.
Auenionense cum Nouitiatu.
Rhutenense.
Camberiacense.

Sunt in hac prouincia

Socij 144.

IN BELGIO

PROVINCIA VNA.

Collegium { Louaniense.
 Audomarense.
 Cameracense.
 Antuerpiense.
 Traiectense.
 Duacense.
 Brugense.
 Domus Probationis Tornacensis.
 Residentia Leodiensis.

Sunt in hac prouincia
 Socij 154.

IN GERMANIA

PROVINCIAE TRES.

PROVINCIA RHENI.

Collegium { Colonienſe.
 Maguntinum.
 Herbipolenſe.
 Spirenſe.
 Fuldenſe.
 Treuerenſe.
 Heiligenſtadienſe.

Sunt in hac prouincia

Socij 234

PROVINCIA GERMANIAE.
S V P E R I O R I S .

Collegium { Dilingense.
Ingolstadiense.
Monachienſe.
Oenipontanum.
Hallenſe.
Lucernenſe.

Domus probationis Lanſpergenſis.
Reſidentia domus Auguſtæ.

Sunt in hac prouincia
Socij 170.

PROVINCIA AVSTRIAE.

Collegium { Viennenſe.
Pragenſe.
Olomucenſe.
Græcenſe.

Domus probationis Brunenſis.

Sunt in hac prouincia
Socij 176.

IN POLONIA PRO-

VINCIA VNA.

Collegium	}	Branspergenſe.
		Pultouienſe.
		Vilnenſe.
		Poſnanienſe.
		Iaroslaienſe.

IN SVEDIA.

Reſidentia Stocholmienſis.

IN TRANSILVANIA.

Reſidentia Claudiopolitana.

Sunt in hac provincia

Socij 225.

Sunt omnes Prouinciæ in uniuerſa ſocietate uigintiuna.

Domus profefſæ decem.

Collegia centum quadragintaquatuor.

Domus probationis ſeparatæ duodecim.

Reſidentia triginta tres.

Socij denique omnes 5165.

Anno M. D. LXXIX.

1

παυ. μα βασιλευσ τε οε
τις ειν εδρ. μαλ δι
ε. γ. σοι ματα. ατε οε
μω τα τω τω δι α τω τω οε οε
οι μαλ εδ τον μα μα γερον, δι τω
ε βραβ λωγ ετα μα μα α τω μα
λλεσι μαλ α το μα μα το μα
τρω μα ω ο σου οε μα μα οε
οι μα οου οε οε μα μα οε οε
ου τα οε οε οε μα μα οε οε
ε δε μα μα οε και μα μα οε οε
ου τα οε οε οε οε οε οε οε
αυ τα οε οε οε οε οε οε οε

δι πα οε οε οε οε οε οε
οι μα οε οε οε οε οε οε
οε οε οε οε οε οε οε
οε οε οε οε οε οε οε
οε οε οε οε οε οε οε
οε οε οε οε οε οε οε
οε οε οε οε οε οε οε
οε οε οε οε οε οε οε
οε οε οε οε οε οε οε
οε οε οε οε οε οε οε

Cinquecentina

n. 211

17

Provincia Italiana della C
Fondo librario antico
Gallarate
Comunità di Gestione

Provincia Italiana della Compagnia di Gesù
Fondo librario
Gallarate

50695

... το εὐχριστόν σου ἡμεῖς ...
 ... ἐκείνου τοῦ ἁγίου σου ...
 ... ἡμεῖς ὁμοῦ μετὰ πάντων σου ...
 ... ἐκείνου τοῦ ἁγίου σου ...
 ... ἡμεῖς ὁμοῦ μετὰ πάντων σου ...
 ... ἐκείνου τοῦ ἁγίου σου ...
 ... ἡμεῖς ὁμοῦ μετὰ πάντων σου ...
 ... ἐκείνου τοῦ ἁγίου σου ...
 ... ἡμεῖς ὁμοῦ μετὰ πάντων σου ...
 ... ἐκείνου τοῦ ἁγίου σου ...

ἡμεῖς ὁμοῦ μετὰ πάντων σου ...
 ἐκείνου τοῦ ἁγίου σου ...
 ἡμεῖς ὁμοῦ μετὰ πάντων σου ...
 ἐκείνου τοῦ ἁγίου σου ...
 ἡμεῖς ὁμοῦ μετὰ πάντων σου ...
 ἐκείνου τοῦ ἁγίου σου ...
 ἡμεῖς ὁμοῦ μετὰ πάντων σου ...
 ἐκείνου τοῦ ἁγίου σου ...

14.

Regie
lae

S. J.

2